

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

MOTOR

Az Ipari Műszergyár a Tavaszi BNV-n

Az idei Tavaszi BNV május 18-tól 26-ig tartott nyitva. A vásáron hazánkkal együtt 29 ország és Nyugat-Berlin több, mint 1600 kiállítója mutatta be gyártmányújdonságait. A kiállítási terület össz nagysága meghaladta a 80.000 négyzetmétert. Először mutatkozott be a Tavaszi BNV-n India, amely elsősorban szerszámgépeket hozott Budapestre, valamint Norvégia, amely információs standot állított fel a vásár területén. A szocialista országok közül Bulgária részvételi arányát megháromszorozta a korábbi évekhez képest. Csehszlovákia, Lengyelország és az NDK ugyancsak növelte kiállítási területét, míg Románia és a Szovjetunió a tavalyihoz hasonló területet bérelt, Jugoszlávia pedig szerény mértékben csökkentette BNV-szereplését. A tőkés kiállítók közül a legjelentősebb Ausztria és az NSZK volt.

Ezután sorrendben Svájc, majd Olaszország, Svédország, Japán, Hollandia, Franciaország, Anglia, Finnország, az USA, Belgium, Dánia, Norvégia, Ausztrália, India, Lichtenstein, Spanyolország, Brazília, Kanada és San Marino cégei képviseltették magukat a BNV-n. Nyugat-Berlinből négy vállalat hozta el termékeit.

Az Ipari Minisztériumhoz tartozó vállalatok a Beruházási Javak Szakvásárának legjelentősebb kiállítói voltak.

Vállalatunk 84 m²-en mutatta be termékeit. A színvonalas bemutatót több tízezren tekintették meg, köztük társadalmi és állami vezetők. Több tőkés és szocialista állam képviselőjével folytattak vezetőkink üzleti tárgyalásokat.

Jelentős belföldi megbeszélések eredményeként realizált kötések születtek.

Nagy sikere volt az új "Margaréta" szellőzőnek, a fűnyírónak és az IMI-VEIKI által közö-

sen kifejlesztett alumínium vezetőkhöz energia és anyagtakarékos villamos csatlakozó szerelvényeknek.

Sikerként könyvelhetjük el azt is, hogy az extrudált házas motorsor elnyerte a Budapesti Nemzetközi Vásár Díját, mely egész vállalati kollektívánk dicsérete.

Szegedi Árpád

A TARTALOMBÓL

Május ünnepe	3
Mire kötelez?	4
Új gyár született	6
Aki törzsgárdatag	8
Vevőkből eladók	10
A szocialista brigádvezetők VI. országos tanácskozása	11
Gazdaságosságra törekedni minden téren	13
A nyolcvanadik születésnap	14
Újítókról - újításokról	16
Művelődési program	17
Már ezért is oszúpénz kell?	20

A fotókat Seregélyes János készítette.

TERMELÉSI JELENTÉS

	Április	Május
I. Gye.	33455,6	47015,6
III. Gye.	24017,6	28080,5
IV. Gye.	23226,9	25818,8
VII. Gye.	733,3	4622,7
Egyéb	233,2	458,7
Váll.össz.:	81666,6	105996,3

VLÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJÉTEK!

IMI-MOTOR

AZ IPARI MŰSZERGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

1983.

MÁJUS-JÚNIUS

A vállalat Szakszervezeti Bizottságának terjesztésében megjelenő üzemi lap

Ára: 2,40 Ft

XIX. évfolyam 4. szám

Felelős szerkesztő: Raffai Sándorné
Szerkeszti a szerkesztő bizottság
Kiadásért felel: Dr. Bognár Sándor
Engedélyszám: III/ÚHV/223/P/1982.

Cím:

Ipari Műszergyár 2170 Aszód, Pf. 2.
Készült az Ipari Műszergyár Sokszorosítójában, 1250 példányban.
Felelős vezető: Soós Imre

IMI ROTA 035/1971.

VAS-FÉM- ES VILLAMOSENERGIAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE ELNÖKSÉG

ELVÉTEL: 1431 BUDAPEST, 16 201

Budapest, 1983. április 18.
Válasszák meg a következő számára hivatkosni,
Levél tárgya:

Kedves Vezérigazgató /Igazgató/ Elvtárs!
Kedves Titkár Elvtárs!

Tájékoztatjuk, hogy a Vasasszakszervezet és az Ipari Minisztérium együttesen meghirdetett 1982. évi "Újítási Pályázatán" aágazatban /alágazatban/ vállalatuk

I. helyezést ért el
és elnyerte a Vasasszakszervezet külön díját.
1982. évi eredményeik alapján "Elismerő Oklevél" kitüntetésben és
45.000,- Ft + 20.000,-² Ft
pénzjutalomban részesülnek.

Elvtársi üdvözlettel:

Pasztornák László
titkár

KITÜNTETETTEK

"KIVÁLÓ MUNKÁÉRT" MINISZTERI KITÜNTETÉS:

Szilágyi Sándorné, Morován Györgyné, Vass István, Bala-toni Lajos, Hornyák Mihály

"KIVÁLÓ DOLGOZÓ" KITÜNTETÉS:

Indukciós Gyáregység: Kmety Pálné, Trevalecz Istvánné, Pásztor Ilona, Czira András, Fekete Józsefné

Alkatrész Gyáregység: Sisa János, Szuhánszki Mihályné, Oravecz János, Pauló Jánosné, Szebelédi Imréné

Készülék Gyáregység: Tamás József, Medveczki Sándorné, Lip-ták János, Babinyecz Pálné, Vancsó Miklós, Laluska János

Berceli Gyáregység: Uhlár Pál, Bodonyi Józsefné, Mátyás Erzsébet, Oroszki József, Majoros Mihályné, Puskely Jánosné, Paróczy Gyula

Ellátó Főmérnökség: Szászi András, Braun Sámuel, Barna József, Bagyin Józsefné
ÜFGY: Rébb József, Ecker János, Balázs János, Benta Pál, Bakos János, Madarász András
Műszaki igazgató területe: Lukács János, Dautsaj Lászlóné, Gerhát József, Őszi Dezső, Vág-völgyi László, Toldi József, Lóczy Istvánné
Kereskedelmi igazgató területe: Handl Gyuláné, Lak Attila, Seres Sándorné, Oravecz Jánosné, Horváth István
Gazdasági igazgató területe: Nemes Attiláné, Soós Imréné, Hámori Mihályné
MEF területe: Pálincás Zoltán-né, Bohunka Pál, Jurányi Istvánné
Vezérigazgató területe: Tóth Andrásné, Bartók János, Kopka Ferencné, Dubiskó Jánosné

Május ünnepe

Ebben az évben újra vállalkoztunk a múltkorinál ünnepeltük május elsejét.

Nagy készülődés előzte meg a felvonulást, hiszen az idén is meghirdettük a dekorációs versenyt. Aki végignézte az ikladon végigvonuló egységeket, annak szín pompás látványban lehetett része. Nagyon ötletes, egyéni módszerekkel készített dekorációkkal, zászlókkal, táblákkal vonultak fel dolgozóink. Rajzok, színes szalagok tették széppé a felvonulást. Mint tavaly, most is nehéz volt dönteni, ki érdemli meg az első helyet.

Végül a helyezések az alábbiak szerint alakultak:

- I. III.sz. Készülék Gyáregység
- II. Gyártóeszközellátó Gyáregység
- III. Műszaki Ellenőrzési Főosztály

Különdíjak:

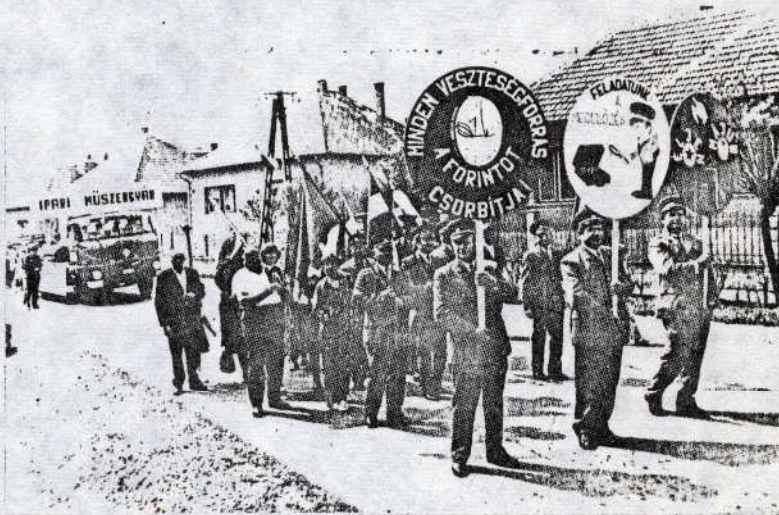
üzembiztonsági Főoszt.
Bérosztály
Főkönyvelőség

Gratulálunk a nyerteseknek!

Színes kultúrmasort nézhettek meg ezen a napon az érdeklődők. Az aszódi énekkart az ikladi táncosok követték, majd a bagi gyerekek citeraszámait zárták a masort.

Válogathattak a sportprogramokban is az érdeklődők. Aki ket a foci érdekelt, ott szurkoltak a pálya szélén, de sokan megnézték a karate bemutatót is.

Nagy sikere volt a gyerekvételkedőknek, ezek közül is a legnagyobb a lepényevésnek.

A szurkolók nem kis derűlté-
ge közepette találtak gazdára
a lepénybe süített 10 forintosok.

A maradék csokiszalagokért a

közlegő anyák napjára gondol-
va, versmondásban jeleskedtek
a legkisebbek.

- Gyürkyné -

Mire kötelez?

Mire köteleznek a kitüntetések, az elért címek? Van-e rangjuk, mit gondolunk róluk?

KULLÁK JÚLIA: Amikor átvettem a vállalat kiváló brigádjának járó kitüntetését és oklevelet, azt éreztem először is, hogy ebben az eredményben annak a kollektívának a munkája van nagyrészt, amely a régi Várnai Zseni brigád volt. Amikor a brigád kettévált, tudtuk, hogy ha nehezebben is, de a régi eredményeket kell követni. A brigád új tagjai nagy lelkesedéssel kezdtek el tevékenykedni, beilleszkedtek a régi kollektívába. Mindannyiunknak az a véleménye, hogy ha bizonyítani akarunk, nagyon ki kell elemezni az előző évi munkánkat, és attól még többet, minőségileg is mást kell tenni. Például tudjuk azt, hogy a művelődés terén magasabb követelményeket kell magunkkal szemben támasztani. Azt hiszem, hogy önmagában sem a kitüntetés, sem a brigád cím nem jelent rangot. A mindennapi példamutatás, mások segítése, figyelemfelhívás az, amivel el lehet ismertetni azt, hogy egyén vagy kollektíva a "kiváló" kitüntető cím viselője. Ebben az is benne van, hogy mire köteleznek a kitüntetések. A környezetben, munkatársak körében azt kell elérni, hogy nyitott legyen a kollektíva, mert csak így tud hatással lenni másokra. Ez nem könnyű, de azt hiszem, hogy ennek egyféle oétkitűzésnek is kell lennie. Lehet egy olyan egységben, mint az Indukciós Gyáregység, egy kiváló brigádnak olyan oélja is, hogy példájával a többi brigád minőségi munkáját is segítse.

MAJER JÓZSEF: A mi brigádunk arany fokozatot ért el. Nekünk is oélunk, hogy magasabb címet érjünk el. Vannak a brigádmozgalomban tartalékok, lehetőségek, de ezek felismerése, megtalálása a brigádban dolgozó emberektől függ. Nem mindenki áll oda egyformán, hogy kivegye részét a munkából. Tudjuk, hogy saját érdekünkben történik mindaz, amit teszünk vagy tenni kellene. Talán a rendszeresség hiánya az, ami gátló tényező a munkánkban. Nehezen vesszük mi emberek azt is tudomásul, hogy egy címet nem lehet bérbe venni, minden évben újra ki kell találni vala-

mi többet, amittől tartalmasabb ugyanaz, és mégis több, mégis más ugyanaz a fokozat. Hogy mit gondolnak rólunk mások, ez sem egészen egyértelmű. Vannak a brigádok között is nézeteltérések, főleg az értékelés időszakában. Amikor átvettem az arany fokozatot, mint a Komplex brigád vezetője, azért a jó érzés mellett ezek a viták is felöltöttek bennem egy pillanatra. És az is, hogy ebben az évben másképpen végezzük a munkánkat. Jobban megszervezzük és több lesz az egyénileg vállalt feladat is.

Ollóztuk a Kelet Magyarország c. lapból

Egy új gyár bölcsőjénél

"Munkásfelvétel 8-tól 10-ig" - hirdeti a kapukon egy tábla. A fővárosban vagy az iparvidéken elszörnyülködne ez látván, Fehérgyarmaton viszont természetes, hogy a nap minden szakában nem hagyják magukat zavarni.

- Van egy listánk, 60-70 névvel. Azok szerepelnek rajta, akik jönnének hozzánk - tájékoztat Aranyi László, a gyáregység vezetője.

Ritka dolog, hogy egy alig három hete létező és termelő gyáregységet lehessen találni. Fehérgyarmaton az Ipari Műszergyár indította új üzemét április elsejétől. S hogy nem áprilisi tréfa volt, amikor keresték azokat, akik motortekercselést tanulnak be, házi vizellátó berendezések alkatrészeit forgácsolják, szerelik össze, azt éppen a termelés mutatja. Sorjáznak egymás mellett az összeszerelt berendezések, a meős már örvendezik, mert egyre kevesebb az olyan tekercs, amelyet javításra vissza kell adni.

Ládaüzem helyén eszterga

Az udvaron kőművesek, villanyszerelők szorgoskodnak. Emitt betonoznak, amott már a korszerű lámpatesteket szerelik fel. A központi épület ragyog a tisztaságtól, lejjebb, az udvar végében az időtől feketére pácolódott almásládák tornyozódnak. Nem véletlenül, hiszen az üzem helyén még egy jó félórával ezelőtt is a göngyölegellátó ládaüzeme volt található. Azóta a meglevő, s majdan raktárul szolgáló csarnok egyik felében vadonatúj esztergagépek zúgnak, marógép pöndöríti a forgácsot, míg

az ideiglenes elválasztó fal túloldalán, hosszú asztalok mellett lányok, asszonyok "pepecselnek". Mosógépek motorjainak tekercsét készítik, ezernyi vékony fémszálat fűznek be, helyeznek el a vékony részbe, s mindezt olyan figyelemmel, nehogy megsérüljön a leheletvékony szigetelés.

- A másodiknál tartok - mutatja a maga darabját Jakab Gyuláné. - Annyi biztos, hogy nagy figyelem, közügyesség kell hozzá.

- Aki ideges, jobb, ha elmegy innen - teszi hozzá rögtön Tóth Anna.

Betanulók

Persze, akik jöttek, azok a jobb munkahely, a jó munkakörülmények, s a környéken bizony magasnak ígérkező kereset miatt változtattak.

- A betanulásra 15 forintos órabért kapunk - folytatja Jakabné. - De május elsejétől már normában dolgozunk, akkor mutatkozik meg igazán, mit ér ez a gyár. Bizok hozzá, hogy megtalálom a helyem.

Benne a többiek is biztak, mert szakszervezeti bizalminak választották. Egyébként is olyan ez az alig üzem, hogy szinte már minden megtalálható - csirájában.

- Főleg a kollektiva tetszik, - a Metriponban nem éreztem jól magam - állítja Ács Simon Zoltán.

- Azért a fizetés sem mellékes - kapcsolódik hozzá egy másik fiatalember, Kovács László. - Mégiscsak jobb Gyarmaton dolgozni, mintha utazni kellene. Kiderül, hogy beszélgetőtársaink közül ketten is megjár-

ták már a fővárost, kipróbáltak néhány üzemet, amíg ide kerültek.

- Nincs sok lehetőség, oda megy az ember, ahol megfelelő munkát kap - indokol Tóth Anna.

A vezetők természetesen már másképp látják. A főmérnök, Nemes Zoltán nem véletlenül mondja...

- Böven van jelentkező, ezért válogatunk közülük. Azt hiszem, az a legjobb, hogy az Ipari Műszergyárnál látják a távlatokat.

Távlatokra számítanak

Ugyancsak a távlatokat, egy új iparág telepítésének szépségét ismerte fel Vári Zoltán, amikor néhány évvel a nyugdíjkorhatár előtt vállalta, hogy vezérigazgatói biztosként bábáskodjon az új üzem beindításánál. Fehérgyarmatra költözött, gyorsan megismerkedett a helyi körülményekkel, s nem sajnálta

az időt és fáradságot, amikor szerelték az üzemet, amikor tárgyalni kell az építőkkal, várni a szállítókat, hogy nyárára elkészüljön az 1300 négyzetméteres nagy csarnok, amely végleges helyet ad a termelő munkának, az ezután érkező gépeknek.

- Két lépcsőben indul az üzem - magyarázza. - Először a tekercsberakással, forgácsolással kezdtük, de később még több késztermék kerül ki innen. Az új csarnokban készülhet az állattartó telepek szellőző berendezése, amely exportra megy.

Jelenleg száznál alig többen dolgoznak az új gyáregységben. De máris szorítja őket a negyedévre előírt 25 milliós terv. Ehhez nyilván új emberek is kellenek.

- Nem hinném, hogy pár évig gond lenne a munkások felvétele - indokol Vári Zoltán. - Bár bizonyos területekre, közepvezetői posztokra nem mindig lesz megfelelő szakemberrünk, lehet, hogy nekünk kell kinevelnünk őket.

Rend és tisztaság

Az első traktusban már termelnek, hátrébb az építők uralják a terepet, míg tovább almafák bólogatnak át a kerítés drótján. Azt hinné az ember, hogy amikor szerelik a kazánházat, amikor teherautók járkálnak ki-be, akkor a rend a legutolsó. Korántsem.

Hogy miért? Mert itt igazi gyárat akarnak, ahol a fegyelem első fokmérője a rend és a tisztaság.

A gyár központjában Ikladon

mondta Kiss Kálmán műszaki igazgató, hogy tudomásuk szerint az Ipari Műszergyár a 33. volt azon a listán, amelyen azok a vállalatok szerepeltek, amelyeket a városi vezetők felkerestek, hogy ipartelepítésre kapacitálják őket. A központban úgy látják, nem csalódtak, mert elegendő munkáskezet, képzett embereket találtak.

- A következő évekre megoldja a most épülő két új üzem a fiatalok munkába állítási gondját - bizakodik Károly László, a városi-járásai pártbizottság titkára. - Ezért harcoltunk, ebben segítettek nekünk, s ennek a hasznát fogja érezni a terület.

Lányi Botond

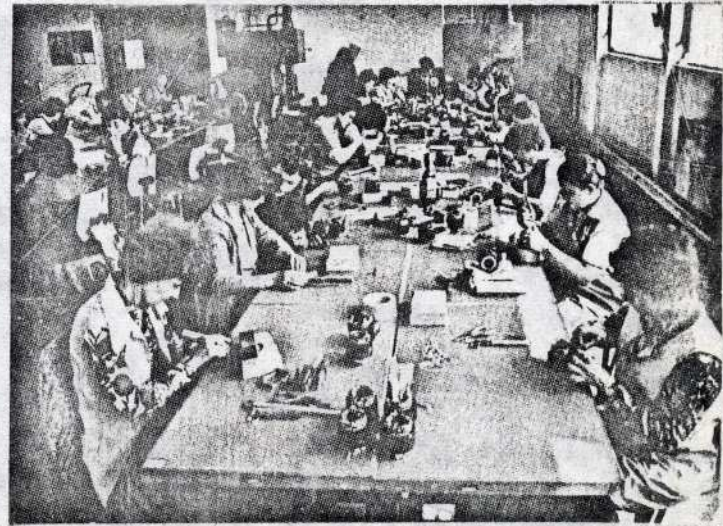
Új gyár született

Azzal kezdeném, hogy korábbi munkahelyemen, ahol bolti eladó voltam, váratlanul arról halottam, hogy Fehérgyarmaton új gyár létesül. Érdeklődésemre azt a felvilágosítást kaptam, hogy az Ipari Műszergyár, amelyről már korábban is hallottunk, egy gyáregység telepítését kezdi meg.

Februárban kíváncsiságból elmentem a majdani gyáregység területére, ahol egy portaépületen kívül csak ládahalmozokat láttam a háttérben. A portán megtudtam, hogy munkásfelvétel van tekercsberakási munka végzésére. Döntésem rövid időn belül megszületett és jelentkeztem.

Az első napon a porta előtt egy szemüveges bácsi, mint később megtudtam, Vári Zoltán vezérigazgatói biztos tartott rövid tájékoztatót az aznap jelenlevő 30 lánynak és asszonynak. A betanulási időszakot Vásárosnamény kihelyezett üzemében töltöttük el, ahová az Ipari Műszergyár autóbusza szállított bennünket.

Egy hónap eltelte után hazatérve, szinte rá sem ismertünk a korábban már látott telephelyre. Szemet is gyönyörködtető épületek álltak előttünk, dicsérve az ikladi munkások kollektíváit.

Új környezetünkben minden adott ahhoz, hogy munkánkat odaadással és lelkesedéssel végezzük. Nagyon szép munkacsarnok és szociális rész áll rendelkezésünkre, amelyeket mi is próbálunk szebbé, otthonosabbá tenni.

Elmondhatom a magam és az itt dolgozó kollektíva nevében, hogy mindent megteszünk annak érdekében, hogy az Ipari Műszergyár hírnevét továbbra is megőrizzük.

Szabóné Fábán Ilona
és még 48 dolgozó

ÜZEMEKBEN JÁRVA

IV. rész

Az érdekek egyeztetéséről, családi és baráti kapcsolatokról beszélgettünk. Arról, hogy egyszerűbb-e a dolgok látása, megoldása.

UNGI JÓZSEF (Indukciós Gyáregység): Olvastam a MOTOR újságban megjelent cikkeket, amelyek a gyár telepítésével, a nehéz kezdeti időszakokkal is foglalkoztak. Én sem tudnék mást, újabbat mondani, csak amit már előttem is elmondtak, hogy a mi életünkben nagy változást hozott a gyár. Régen, ha valakire azt mondták, hogy iparos ember, az nagy szó volt. Különb volt másoknál. Akkoriban nem gondoltunk arra, hogy ez a fogalom: ipar, a mi számunkra milyen sokat fog jelenteni. Most itt a gyárban dolgozik az egész családom. Mi a feleségemmel már nagyon régen, 1955-ben jöttünk ide dolgozni. Betanított munkások voltunk. Itt lettünk szakmunkások mind a ketten. Az egyik fiam mérnök, a másik szerszámkészítő. Ők már azt tanulhattak, amit akartak, és akkor, amikor itt volt az ideje. Nekik minden könnyebb volt. Mi a munkalehetőségnek örültünk annak idején. Jöttünk esőben, hóban, sárban gyalog, hajnalban vagy éjszaka, ahogy a munka kívánta. Mikor az anyagiak megengedték, kerékpárt vettünk, azzal jártunk dolgozni Domonyból - mi is, és sokan mások is. Este megvártuk egymást, mentünk csapatosan haza. Ma már talán a kocsit sem tartják olyan nagy becsben, mint mi akkor a kerékpárt.

A mi érdekünk akkor az volt, hogy legyen munkánk, tető legyen a fejünk fölött. Nem különleges ház: otthon, ahol a család együtt lehet - st szebb, modernebb házakat építenek. A fiam is most építkezik. Más elképzelések, más igények vannak.

A fiatalok azt mondják, hogy éppen akkor a legkevésbé a fizetésük, amikor családot ala-

pitanak, építkeznek, hogy ez így nem jó. Hogy legyen hát? Úgy van ez, hogy mindenki csak így kezdheti. Ma már könnyebb, mert a szülők most tudnak segíteni, anyagilag is egy kicsit a gyerekeknek. Ezzel könnyebb. Munkával is segít mindenki. A család, rokonok, barátok. Falun így szokás.

A munkahelyen is másképpen megy a munka, mert itt is régóta együtt vagyunk. Nemcsak a munkából ismerjük egymást. Sokan együtt nőttünk fel, együtt jártunk iskolába, rokonok vagyunk. Ezért könnyebb szót érteni, mint a teljesen idegenekkel. Azért is más nekünk ez a gyár, meg a munka, mert jóformán épp hogy kilépünk és otthon vagyunk, vagy otthonról és a gyárban vagyunk. Bennünket jobban izgat, hogyan állunk, mit termelünk, mint aki 50-60 km-ről jön ide. És nem azért, mert nem mehetnénk el máshová. Buszok járnak már sok helyről a faluba. Kényelmesen utazhatnánk, kicsit korábban kellene indulni, később érnénk haza. De ez mégiscsak a mi gyárunk.

- Braunné -

POLITIKAI KÉPZÉSI HÓNAP

A gödöllői járási politikai képzési hónap keretében áprilisban az IMI Klubban került megrendezésre egy politikai előadás és vitafórum.

Az előadás témája: Gazdaságpolitikánk az innováció tükrében. Az előadó, Herczeg László, a Pénzügyminisztérium munkatársa, jó felkészültségről tett tanúbizonyságot, de

a jelenlevők több új információt igényeltek volna e témában. A cím többet ígért, mint amennyit az előadás adott a rendelkezésre álló egy óra alatt.

Az előadás után aktív vita alakult ki, de mivel a jelenlevők informáltsága a témában közel azonos volt és főleg

népgazdasági szintű problémákat feszegettek, ezért érdemi következtetést, illetve megállapítást nem lehetett levonni.

A jelen levő, közel 40 fő többsége KISZ-tag volt. Hasonló, nyitott politikai rendezvényekre több KISZ-en kívülit is elvárunk.

- Rudas -

Aki törzsgárdatag...

Volt ennél a vállalatnál évekkel ezelőtt egy vezető, akinek kedvenc mondásai közé tartozott: ő nem hatódik meg attól, hogy valaki régi dolgozója a gyárnak. Sokan csak azért nem mennek el máshová, mert vagy nem kellenének máshol, vagy túl jó dolguk van itt.

Nagyon sok embernek, fájt, s ha még van ilyen, ma is fáj az effajta minősítés. Azt hiszem, hogy a mi társadalmunkban, amikor minden embert a munkája után kell vagy kellene megítélni, minden vezetőknek joga és kötelessége is, hogy ezt a demokratizmus biztosította keretek között meg is tegye. Bizonyára vannak olyan emberek akik elcsúszva a többi között, átlag alatti teljesítményt nyújtva is eltöltenek hosszú éveket egy helyen. De nem ez a jellemző.

Amikor a törzsgárdatagokat megillető meleg szavakat hallgattuk, nemcsak a gyorsan elmúlt 25-30 esztendő sejlett föl előttünk minden nehézséggel és örömeivel, hanem az a szűkebb része életünknek, amit ez a gyár jelentett és jelent. Ha nem mentünk el, ha itt maradtunk, az nem azért volt, mert máshol nem találtuk volna meg a számításunkat vagy mert nem kellettünk volna. Azért sem mentünk el, mert ez a gyár nemcsak úgy a miénk, mint a társadalomban minden. Ez a gyár együtt fejlődött velünk. Talán másképpen nem is tudnám kifejezni, mint annak a versnek pár sorával, ami a brigádvezetői tanácskozáson elhangzott:

"Anyáinkat és apáinkat
köszöntjük,
Nővéreinket, bátyáinkat
velük,
Akikkel együtt felnőtt ez a
gyár is,

És mindig tudták: itt van a helyük."

Nem hiszem, hogy csak nekem vannak ilyen érzéseim, azért kérdeztem meg a mellettem ülőket, ők hogyan vélekednek erről.

SIMÓ PÁLNÉ: Az én véleményem is ugyanez. Volt időszak, amikor a családomnak mind a négy tagja itt dolgozott. Én vagyok itt a beszélgetők közül a legregebben. Már 30 éve. Bizony, nekem sokat jelentett és jelent ma is ez a gyár. Szegény emberek voltunk, sok gyerekkel, munkalehetőség nélkül. Hogyne örültünk volna, amikor dolgozhattunk, kenyérre-ruhára valót kereshettünk, levettük a szüleink válláról a gondok egy részét. Aki törzsgárdatag, ismer ebben a gyárban minden üzemet, de még a fákat is az út szélén. Én büszke vagyok rá, hogy itt töltöttem el 30 évet.

MAJER ISTVÁNNÉ: Azt hiszem, egyformán érezzük mindannyian, hogy milyen helyet foglalunk el a gyárban mint törzsgárdatagok. Személy szerint érezzük ezt, és nem akartunk kiváltságokat soha. Dolgozni és azért elvárni a megfelelő juttatást. Mi, idősebbek, jobban kötődünk a munkahelyünkhöz, és a munkánkhoz is. Ez sem azért van, mert máshová nem mehet-

nénk. Nem akarok megsérteni senkit, de azt hiszem, bennünk több a kötelességtudat. A képességeink szerinti legjobbat, legtöbbet akarjuk adni. Nekem személy szerint a törzsgárdatagság ezt is jelenti.

OZIBIUSZ ISTVÁNNÉ: Főlháborítónak tartottam azt a véleményt, amely éveken keresztül így jutott el az emberekhez, mint minősítés. Könnyű olyan embernek itélkezni, akinek lehetősége volt tanulni, válógathatott a munkahelyek között. Mi sokat köszönhetünk ennek a gyárnak. Sok jó közösség alakult ki itt, akikre mindig számíthat a vállalat vezetése. Mi valóban nem mentünk és nem megyünk el. Sokan itt építkezünk a környéken, ismerjük a gyár minden rezdülését. 25 éve dolgozom itt, szeretem a munkámat, miért szégyellném bevallani, hogyan érzek, mit gondolok. Az, hogy mennyire becsülnek meg, más dolog, meg az is más, hogy mi mit érzünk, amikor belépünk a kapun. Nekem sem csak egy jelvényt és a pénzt jelenti az, hogy törzsgárdatag vagyok.

HÉVIZ MIHÁLYNÉ: Néha, amikor a kézilabda-csapat mérkőzéseiben szurkolunk (sajnos, elég kevesen), és a fiúk közepén kimondják, hogy "IMI Vasas", úgy érzem, hogy ez is a gyár, hogy hozzátartozik az életünk-

<p>höz, a munkánkhoz. Ahogyan azért dolgozunk, hogy minőségileg jó termékeket állítsunk elő, hogy az óvoda-bölcsőde nyugodt biztonságában lehessenek a dolgozók gyerekei, úgy ez is egyfajta küzdelem a gyár hírnevéért. Olyankor csak átvillan az ember agyán, mert közben a mérközést figyeli, de</p>	<p>én azért olyankor is kicsit meghatódom, hogy lám, ide tartozom, ilyen módon is közöm van ehhez a gyárhoz. Talán azért gondolom így, mert én nem járok be naponta, nem olyan szoros a kapcsolatom a termeléssel, emberekkel, mint akik előttem szóltak, de azt érzem, hogy sokféleképpen itéli meg a törzsgárdatagságot.</p>	<p>Többségében úgy, ahogy mi is: tartozunk valahová évtizedek óta, ami nemcsak munkahely, több annál. Egyéniségünk formálója, közösségi munkánk színtere. Ahol számíthatunk a közösségre, és ránk is számíthatnak mások.</p> <p style="text-align: right;">Fűrész Pálné</p>
---	--	---

SZAKSZERVEZETI HÍREK

Április 19-én a Szakszervezeti Bizottság napirendre tűzte az alábbi témákat:

- az Alkatrészgyártó Gyáregység ÜSZB beszámolója a választás óta végzett szakszervezeti munkáról
- a vezérigazgató területéhez tartozó munkahelyi bizalmi testület beszámolója, a területen végzett szakszervezeti munkáról
- egyebek

Az Alkatrészgyártó Gyáregység ÜSZB beszámolóját a testület tagjai írásos anyagként megkapták. Széleskörű aktivitással tárgyalta, véleményezte az SZB az anyagot.

Az írásos anyag és az elhangzottak alapján az alábbiakat foglalta össze a testület vezetője:

Az Alkatrészgyártó Gyáregység ÜSZB munkájáról szóló szakszervezeti beszámoló választ adott azokra a kérdésekre, melyeket szempontként megkapott. Megállapítást nyert, hogy a legnehezebb fizikai munkát végző terület. A beszámoló kevesebbet mutat a területen folyó szakszervezeti munkából, mint ami valójában van. A Szakszervezeti Bizottság a gyáregység szakszervezeti munkáját jónak tartja, az aktívák munkáját eredményesnek itéli meg.

A második napirendi pont értelmében a vezérigazgató területéhez tartozó munkahelyi bizalmi testület beszámolóját tárgyalta meg az SZB. E terület munkájáról is írásos anyagot

kaptak a testületi tagok. A főbizalmi az írásos anyagot kiegészítette az SZB mellett működő albizottságok munkájának rövid értékelésével, mivel a beszámoló erre nem tért ki.

A testület tagjai aktív vélemény-nyilvánítással vettek részt az anyag tárgyalásában.

A Szakszervezeti Bizottság az anyag ismeretében és az elhangzott vélemények összegzésében megállapította, hogy a munkahelyi bizalmi testület a kérdésekre megválaszolt.

A testület elé egy kerek, jó beszámoló került amely tükrözi az ott folyó szakszervezeti tevékenységet. A szakszervezeti munka végzése során segítséget ad az is, hogy ezen a területen az albizottságok nagy szerepet játszanak tevékenységük folytán.

Egyebek között előterjesztésre került a május 1-i "Kiváló Dolgozó" kitüntetési keretek felosztása. A felsorolt egységenkénti arányokat a testület nem fogadta el. Kérte, hogy a keretek létszámarányosan kerüljenek kiadásra. A testület megbizta a Szakszervezeti Bizottság titkárát, képviselje e témában a testületet, és a vállalatvezetéssel történt egyeztetés után kerüljenek a keretek kiadásra az egységek felé, összességében 50+3 db az újtásban elnyert I. díjjal járó jutalom terhére kerüljön kifizetésre.

Szakszervezeti Bizottság

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Hálásan köszönjük a barátoknak, munkatársaknak és mindazoknak, akik felejtethetetlen gyermekünk, Imre elhunytá alkalmából részvételükkel fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek, mély gyászunkban osztoztak.

Parrag család

Köszönetet mondunk mindazoknak az ismerősöknek munkatársaknak, akik Dóra Éva forgácsoló üzemi dolgozó temetésén megjelentek, sírjára virágot helyeztek, a hozzátartozóknak részvétet nyilvánítottak.

A gyászoló család

„Európa egyik legkorszerűbb üzemébe hozta őket a véletlen”

Vevőkből eladók

Tavaly az IMI azt hitte, licencet vesz – de már a szerződéskötés előtt kiderült: inkább jogosítványt. Arra, hogy a világ egyik legnagyobb cégének, az amerikai INDUSTRA-nak licenctulajdonosaként szerszámgyártó és szállító partnere lehessen bárhol és bármikor a világon. Ikladon a licenc új korszakot nyithat az Ipari Műszergyár történetében. A reményteljes jövő gyökerei jócskán visszanyúlnak a múltba.

Akkoriban kezdődött, mikor népgazdaságunk (nem túlságosan fényes) helyzete nagyját alá kényszerítette a vállalatok termék-szerkezetét – vagyis úgy 1977 táján. A Pest megyei község szinte beleremegett a felismerésbe: az IMI közel kétezer tételből álló gyártmánykatalógusából 1300-at gyorsan meg kell szüntetni, de további 400 cikknek sem lehet hosszú életet jósolni. Hogy a régi vevőket nem kellett világgá kergetni, és hogy új, más, jobb termékek állhattak kidőlt társaik helyébe, az csak a műszaki és kutató apparátusnak, meg az empátiakészséggel megáldott partnereknek köszönhető. Tény, hogy a gyár imponáló gyorsasággal kiheverte termékvesztését, s gyors fejlődésnek indult. Találékonyaság és szellemi igényesség – az a nagy felismerés, hogy nemcsak motorgyártásból lehet megélni, mert jól jövedelmez például az elektronika is – hívta életre új cikkeiket. Így a készárító után azt a szellőzőberendezést, amely végül is sikerrel vitte a Szovjetunióban a Bábolnai Állami Gazdaság egyik nagyszabású programját (az állattartás nélkülözhetetlen berendezése ez) és a többi, a mezőgazdasággal és élelmiszergazdasággal kapcsolatos gépi berendezéseket.

A termékszerkezet-váltástól a jelenlegi 5-7 millió dolláros géppark előteremtéséig viszonylag egyenes volt az út. A licencadó INDUSTRA szívét – és ami még fontosabb, együttműködési készségét – egy kivételesen korrekt gesztussal szerezte meg az IMI.

Az egész világra kiterjedő üzleti hálózattal rendelkező mammut-cég eredetileg arra kérte a gyárat, hogy legyen hivatalos patrónusa

európai szerszámgyártási és értékesítési elképzeléseinek. Az IMI – jóllehet a technológiának és a gyártási fogásoknak birtokában volt – felajánlotta, hogy megvásárolja a (mellesleg itthon régen ismert) eljárást. Az üzleti élet már csak ilyen: nemes gesztusért nagyvonalúság jár cserébe, és ma már ikladi szekrény őrzi a „megbízólevelet”, s ezzel az Ipari Műszergyár vevőből eladóvá lépett elő.

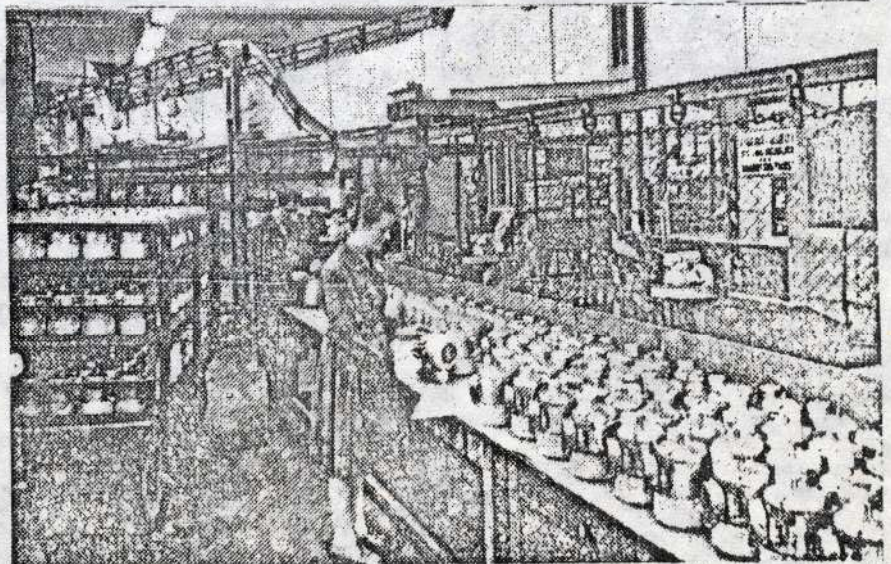
A vevő minden üzletnél fontosabb számunkra – hirdeti a keretes intelem az ikladi vezérkar dolgozószobáiban, de hogy a jelszóból valóság váljon, a valóságnak pedig szép summákkal mérhető haszna legyen, azt még jó néhány tervezet előzi meg. Arról van szó, hogy az Ikladról induló hálótervnek tartalmaznia kell majd az elméletet, az eljárás módját, a konkurrencia megelőzésének módját, a kulcsrakész üzemek telepítésének stratégiáját, meg kell szervezni a célgépgyártás kereskedelmi hátterét, teljes know-

how-t kell adni, nem utolsósorban üzembe kell helyezni a gépsorokat, s végül gondoskodni kell a garanciális és a garanciaidő utáni szervizról és karbantartásról.

Szerényen számolva is középtávú tervidőszaknyi program – s hogy véletlenül addig se tétlenkedjenek, amíg mindennek az „alapozása” tart, íme néhány apróbb elfoglaltság: importpótló fűnyírógép konstrukció, aerosolos generátoros állatgyógyszerezés (a gyógyszer „inhalálással” jut az állat szervezetébe), a Kertészeti Egyetemen közösen mikroprocesszoros vezérlésű állattartási program, melynek száz napja alatt 30 percnyi pontossággal programozható minden gondozási művelet – emberi beavatkozás nélkül.

Úgy tűnik, az INDUSTRA-yai kötött megállapodás meghozta az IMI licencérvényét. Februárban a Hannoveri Nemzetközi Vásáron megismerkedtek az ausztrál RINEFAS céggel, képviselői a vásár után Ikladra látogattak, hogy megbeszéljék, milyen gépeket vásároljon tőlük az IMI. A gyakorlott és világot látott ausztráliai üzletembereknek azonban elég volt egy rövid gyárlátogatás ahhoz, hogy megállapítsák, Európa egyik legkorszerűbb üzemébe hozta őket a véletlen (?) és ők is gyorsan módosították az ajánlatot: ne vásárolni tessenek, inkább gyártani. Már csak a hatóságok jóváhagyásán múlik, hogy megszülessen a RINEFAS-IMI-HUNGAGENT szerződés is és akkor már az IMI színeiben versenyezhetnek a piacon a hajdani ausztrál gépek és motorok.

LÁNG ZSUZSA

A XII. kongresszus és a vállalati pártértekezlet félidejében

A vállalati pártbizottság május 20-án megtartott ülésén kiemelt fontosságú napirendet tárgyalt. Értékelte a XII. kongresszus és a vállalati pártértekezlet határozatainak időarányos végrehajtását, és meghatározta a további feladatokat.

A pártbizottság nagy felelősséggel, jelentőségének megfelelően kezelte a témát, érdemi vitában alakította ki állásfoglalását. A napirend kapcsán tizenketten (a megjelentek közel 50 %-a!) kértek szót.

A testület úgy foglalt állást, hogy széles rétegeket érintő kérdésekről van szó, ezért az IMI MOTOR újság mellékleteként közzé teszi a szóbeli kiegészítés szerkesztett szövegét és a PB. által jóváhagyott jelentés teljes anyagát.

GAZDASÁGPOLITIKAI MUNKA HELYZETE

Vállalatunk a pártértekezletet megelőzően alacsony hatékonyságú vállalatként szerepelt, és 1981-ben elérte a Kiváló Vállalat címet. Ez összességében pozitív munkát takar. Az eredmények feltételezik a pártvezetés és a gazdasági vezetés jó munkáját. Nagy pozitívum az is, hogy az állammal szembeni adósságainknak eleget tettünk. Hiteleinket törlesztettük. Mindent egyre nehezedő körülmények között tettük. Minket is értek az ország gazdasági külpiacon nehézségeiből adódó problémák.

1980-ig konjunktúrát élvezett a vállalat, 1981-82-ben ez a konjunktúra megszűnt. Ezt 1981-ben 35 millió forint, 1982-ben 74 millió forint rendelésselőrehozásokkal hidaltuk át. Éreztük és érezzük a piac vonatkozásában a rendelésállomány stabilitásának megszűnését, ezért időközben többször kellett programmódosításokat tenni. (Ez pl. 1982-ben átlagosan 30 %-os programmódosítást jelentett!) A módosítások a vállalat életében elsősorban ütemességi gondokat jelentettek.

A továbbiakat illetően, az összes körülményt figyelembe véve sem szabad lemondani a volumennövelésről, mert ez a hatékonyság javításának egyik eszköze, fontos feltétele. Ezt elérni motorokkal már nem lehetséges, a termékszerkezetben kell különböző irányú változásokat tenni.

Tőkés exportunk volumennövelésénél meghatározó, hogy a villamos motorok iránti kereslet visszaesett, és ez nehéz gondokat ró a vállalatra. Fejlesztésben szinte csak saját eszközeinkre támaszkodhatunk.

Az elmúlt időszakban a bázis szemlélet és a kompetitív árképzés is gátló tényezőként jelentkezett tőkés exportunkban.

Tőkés exportunk a következőképpen alakult:

- 1980-ban 190 millió forint,
- 1981-ben 100 millió forint,
- 1982-ben 150 millió forint,
- 1983-ban 140 millió forint (terv).

A dollár kitermelési mutató alakulása:

- 1981-ben 37 Ft,
- 1982-ben 41 Ft,
- 1983-ban 43 Ft (terv).

A szabályzók a vállalatot 1981-ben a tőkés export korlátozásában tették érdekeltté, kockáztatva ezzel a vevőkör tartós szűkítését. Stratégiánk továbbra is a gazdaságos tőkés export volumennövelése.

Ez most a vevőkör bővítésével látszik lehetségesnek. A tőkés export gazdaságosságát most összességében meg kell vizsgálni, s számolni kell azzal, hogy a vevőkör bővítése érdekében néhány veszteséges terméket el kell tűrnünk.

Jelentős lépések történtek vállalatunknál az importkiváltásban. Ennek érdekében tett erőfeszítéseink azt jelentik, hogy:

- 1981-ben 100 millió Ft exportot 92 millió Ft import tartalommal,
- 1982-ben 150 millió Ft exportot 62 millió Ft import tartalommal,
- 1983-ban (terv) 140 millió Ft exportot 75 millió Ft import tartalommal állítunk elő.

Tehát a tőkés export importtartalma jelentősen csökkent.

Jelentős termékeket váltottunk ki importból az utóbbi években, így:

- elektromos fűnyírógép
- robbanómotoros fűnyírógép
- merülőszivattyú
- áramfejlesztő generátorok
- ELEKATHERMAX hőkandalló ventilátor motor
- LEHEL jégolvasztó motor, stb.

Ezen pozitív eredményeink még tovább növelhetők, mert jelentős tartalékaink vannak szocialista relációban is, de ebben a vonatkozásban nehezen tudunk előrelépni.

Az érdekeltség, ösztönzés vonatkozásában pozitív irányban elindultunk. Most még csak a kezdeti stádiumban vagyunk. Elsősorban a termelőterületeken történt előrelépés. A teljes munkálásban igen sok feladata van műszaki és közgazdasági mérőrendszerünk kimunkálásának, a gazdaságpolitikai agitációnak.

Itt kell szólnunk a vállalati irányítási és szervezeti rendszerünk kiigazításáról, korszerűsítéséről.

Alapvető célunk az volt, hogy a vállalati szervezetet rugalmasabbá tegyük, növeljük a vezetők egyszemélyi felelősségét. Mindezeket eszközként kívánjuk felhasználni annak érdekében, hogy képesek legyünk a piachoz jobban igazodni és valójában csak azt termeljük, amire a piacnak szüksége van, és olyan költségekkel állítjuk elő, melyen keresztül biztosítható a vállalat rentábilis működése.

Itt néhány felfogásról is szükséges szólni. Gyakran hangoztatják - még párttagok is -, hogy átszerveztük a gyárat, mégis anyagellátási problémák vannak, továbbra is ütemtelenségek tapasztalhatók a termelésben. Úgy ítéljük meg, hogy az átszervezést belső tényezők indokolták, a folyamatban tisztázódik majd a gyakorlat és az esetleges változtatás szükségessége.

Az anyagellátási gondok elsősorban külső okokra vezethetők vissza (mint pl. importkorlátozás), és nem szervezetlenségéből adódnak.

Másik ilyen felfogás, hogy most adjuk le az eszközöket, amikor nagyon nehezek a körülmények, és az eszközök is szűkösek. Többször hangoztattuk: nem azért adjuk le az eszközöket,

mert szűkösek, hanem azért, mert a mi munkánkban is a minőségi tényezőket kell kibontakoztatni, a helyi tartalékokat kell felszínre hozni, és ott kell dönteni, ahol a feladatok vannak. Ezzel együtt természetesen nem vitatjuk, hogy a munkát nehéz körülmények között kell végeznünk.

IDEOLÓGIAI MUNKA

Az értékelésből is kitűnik, hogy a megváltozott körülmények, amelyek a nemzetközi helyzetben bekövetkeztek, megváltoztatták az ideológiai munka iránti szükségletet is. A felvetődő új kérdésekre újszerű válaszokat kell adnunk, és ebben az időszerepét, a gyorsaságot kell alkalmaznunk. A gyorsaságra törekedve kell előrelépni úgy, hogy az újszerű kérdéseket vitára kell bocsátani, még akkor is, ha nem tudjuk a pontos választ. A vita során egymás véleményét is alakítani kell, és ezen keresztül kimunkálni annak lényegét.

Nagy szerepe van ebben a propagandamunkának, az oktatásnak, az alapszervezetek gyors reagálásának, kezdeményezőkézségének.

Természetesen a felvetődő kérdések nem a szocializmus alapkérdéseit vitatják, hanem olyan új formákat feszegetnek, amelyek a szocializmus építése során jelentkeznek és nehezen illeszthetők bele a szocializmusba.

KIEMELTEN SZÓLUNK A FIATALSÁG SZEREPÉRŐL: A pártépítés és a jövő feladatainak vonatkozásában is nagy szerepet kell, hogy kapjanak a fiatalok. Ezért a vállalat életében is nagyobb odafigyelést igényelnek. Amellett, hogy a társadalom szerves részének kell a fiatalságot tekinteni - helyzetüket vizsgálva - szükséges kiemelni őket ebből a környezetből.

A fiatalok jól felkészültek szakmailag és politikailag is. Ugyanakkor felvetődik bennük sok olyan kérdés, amelyeket szűk körben, türelmesen meg kell magyarázni. Ebben a vonatkozásban előbbre kell lépni. Kellő támogatást, bizalmat kell nekik adni, ki kell őket feladatokban próbálni. A pártalapszervezetekre sok feladat hárul, de ez az egyik legfontosabb!

A fluktuáció kedvezőtlenül hat a fiatalokra is, a mozgalomra is. A fiatalok vonatkozásában azért kell jobban odafigyelni, mert a pályakezdés, a családalapítás gondoljai egyszerre szakadnak rájuk. Ezek alapvetően meghatározók a párttaggá nevelésben is. Eddig ebben a vonatkozásban pozitív eredményeink vannak, de egyre inkább gondot okoz az utánpótlás kérdése.

A segítségnyújtásban, a lehetőségeink függvényében egyszerű dolgokban kell gondolkodnunk, és a segítségnyújtás legkülönbözőbb formája szóba jöhet (olcsóbb telekhez juttatás, betonkeverő kölcsönzése, olcsóbb szállítás stb.).

Jobban kell foglalkoznunk a pályakezdő fiatalokkal is, elsősorban a becsületes munkára való nevelést illetően. Itt az idősebb szakembereknek, a tapasztalt mérnököknek, közgazdászoknak és mozgalmi embereknek számunk nagyobb szerepet.

A hozzáállásban a fiataloknak is az eddiginél pozitívabb magatartást kell tanúsítani.

NÉHÁNY GONDOLATOT A TÁRSADALMI MUNKÁRÓL:

A társadalmi munka megbecsülésénél, fontosságánál egyre nagyobb követelményként jelentkeznek, hogy a gazdasági munkát is maradéktalanul kell végezni. Jobban kiexponálódik a munkahelytől való távolmaradás kérdése. Itt elsősorban az ösztönzésre, az egyéni és csoportos elszámolásokra gondolunk. A társadalmi munka lényegét az adja, hogy a társadalom érdekében kell végezni, de nagyon jól kell végezni, hogy tekintélyt

szerezzünk! Mindenkit csak úgy kell leterhelni, hogy az alapvető tevékenységét ne gátolja.

A VB áttekintette a pártmegbízások helyzetét, s az a tapasztalata, hogy bizonyos személyeknél túlzott a terhelés, amely kihat a gazdasági munkára is. A kollektív munkavégzést, az egyenlő terhelést kell előtérbe helyezni.

Megnőttek a munkásörsegen belüli is a munkaidőn túli elfoglaltságok, ugyanakkor a gazdasági munka terén is példamutató munkát kell végezniük - ez alapvető követelmény.

Ha a munkát jól szervezzük, a gazdasági vezetésnek a társadalmi munkára egyre jobban támaszkodnia kell, ugyanakkor a választott tisztviselők tekintélyét alapvetően a végzett munkájuk kell, hogy adja. Csak ezekről az alapokról lehet agitálni!

A PÁRT BELSŐ ÉLETE

A pártbizottság irányító tevékenységét kívánjuk javítani - ebben kedvező lépések vannak. Az irányító tevékenység javításában elsősorban a munkamódszer, munkastílus kapcsán kedvező irányban mozdultunk el. A pártbizottság munkabizottságai egyre jobban segítik az irányító tevékenységet, a munkát. A munka folyamatos, rendszeres. Ebben a vonatkozásban a döntésselőkészítésben kell előrelépni, nem csorbítva a testületek jogát. Az egyes határozataink jobb kimunkálása, pontosítása érdekében van erre szükség. Az alapszervezetek felelőssége, önállósága megnőtt. Biztosítani kell az önállósághoz a megfelelő tájékoztatást, a megfelelő felkészítést és az információt.

Tagfelvételi munkánk jó, taglétszámunkban a pártértekezlethez képest csökkenés van, amely arányos a törzsgyári létszám csökkenésével.

Kádermunkánkban továbbra is a hármas követelmény az alap. A vezetők munkáját hozzá kell igazítani a gazdaságpolitikai célkitűzések végrehajtásához. Néhány dolog keményebben fogalmazódik meg ma. Fontos a kiválasztás demokratizmus - erről különböző testületi üléseken már esett szó.

A megnövekedett követelményekhez kell igazítani a meglévő káderállomány munkájának értékelését is, a feladatok kiadása és a számonkérés vonatkozásában.

A továbbiakban a pártbizottság által jóváhagyott jelentést és a további feladatokat ismertetjük:

Az IMI-ben az MSZMP XII. kongresszusa óta öszszességében eredményes munka folyt. Munkánkat az MSZMP XII. kongresszusának, a megyei, járási és helyi határozatoknak megfelelően végeztük. A végrehajtás során érzékeltük mindazokat a változásokat, amelyek az országot is érintették. Egyre nehezebb feltételek között dolgoztunk a termelő munkában, a tömegpolitikai munkában, mert az országot érintő gazdasági, politikai hatások magasabb igényeket támasztottak a helyi gazdasági, politikai feladatokban is. Ezeknek a magasabb követelményeknek igyekeztünk megfelelni. A munka megfelelő ütemben és jó irányban halad.

I.

GAZDASÁGPOLITIKAI MUNKA

A termelés, külkereskedelmi értékesítés feltételei a világgazdasági válság következtében nehezebbé váltak. A vállalat az értékesítési árbevétel tekintetében stagnáló, sőt kis mértékben visszaeső állapotban van. Az állományi lét-

szám mérsékelten csökken. A ráfordítások magasak, az anyaggal, energiával, eszközökkel való gazdálkodásban csak mérsékelt eredményeink vannak. Ezirányú erőfeszítéseink most kezdenek beérni.

Az érdekeltségi és ösztönzési rendszer kialakításában kedvező tendencia érzékelhető, ami elsősorban a termelő munkaterületeken jelent fejlődést.

Az üzem- és munkaszervezés, a szervezetkorszerűsítés vonatkozásában megtettük a kezdeti intézkedéseket.

A népgazdasági egyensúly javítása érdekében fontos feladatnak tekintettük a tőkés export növelését. A VI. ötéves terv szerinti felfutást azonban nem tudtuk megvalósítani. A jelenlegi termékszerkezet mellett az 1985. év végére kitűzött volumen teljesíthetősége kétséges.

A gazdasági munka segítését, pártirányítását, az elvárásoknak megfelelően első számú pártmunkának tekintettük és tekintjük.

Kádermunkánkkal, a szocialista demokrácia továbbfejlesztésével politikai eszközökkel: a gazdálkodás alapvető és egységes mérőrendszerének kialakításán, tudatosításán keresztül pedig gyakorlati segítséggel járulunk hozzá a feladatok jobb végrehajtásához.

Segítünk és támogatunk minden kezdeményezést, ami a termelőegységek önállóságát, érdekeltségét javítja.

II.

IDEOLÓGIAI ÉS MŰVELŐDÉSI MUNKA

Pártunk több mint negyedszázada kialakított nyílt politikája élvezi a párttagság és a pártönkívüliek nagy többségének egyetértését, cselekvő támogatását. Így van ez a vállalatunk életében is, mert megállapíthatjuk, hogy a politikai hangulat alapvetően jó.

Munkánk során egyre jobban érezzük azonban a tőkés világ gazdasági válsága okozta következményeket. Az enyhülés megtorpanása, a fegyverkezési verseny erősödése, a szocialista országok gazdasági problémái, a lengyelországi helyzet, a termelés lassúbb növekedése, az élet színvonal alakulása, új gazdasági formák alakulása, vállalati gondjaink, fokozottabb igényt támasztanak a propagandamunkával szemben.

Propagandamunkánk, pártalapszervezeteink tevékenysége csak részben volt képes ezeket a megnövekedett igényeket kielégíteni. Sok a felmerült és megválaszolatlan kérdés, melyeket még szívesebben felvetnek szűkebb munkahelyi, baráti körökben, mintsem nyílt, elvi vitákban, testületi üléseken. Ezek a kérdések ugyan nem érintik a marxizmus-leninizmus alapelveit, nem vonják kétségbe a szocialista fejlődés törvényszerűségeit, de válasz nélkül hagyásuk esetenként gyengíti az eszmei és cselekvési egységet.

Ezeket figyelembe véve nagy súlyt helyeztünk a K.B. 1976. október 26-i határozatára, elvárásait a követelményekhez igazítottuk. Előtérbe helyeztük az önállóságot az agitációs és propagandamunkában, a meggyőző, az érvelő tevékenységet, a párt politikája mellett kiállásra és az együttcselekvésre.

Széles körben végezzük információ tevékenységünket, növeljük az élő szó szerepét, ennek eredményeként javult az információcsere.

A politikai képzés színvonalának emelése érdekében nagy figyelmet fordítunk propagandistáink kiválasztására. A politikai képzést elsősorban a magasabb politikai képzettséggel rendelkezők és a jól felkészült gazdasági vezetők

köréből oldjuk meg. A propagandisták munkáját értékeljük, és az utánpótlást tervszerűen végezzük.

Nem értünk el megfelelő eredményt a propagandisták és a pártvezetőségek életszerű kapcsolatának kialakításában. Az a tapasztalatunk, hogy pártvezetőségeink a politikai képzéseket jól megszervezik, megfelelően irányítják. Nem hasznosítják azonban kellőképpen a napi pártmunka gyakorlatában a tapasztalatokat, a megszerzett tudást.

A pártbizottság az elvi irányítás mellett az eddiginél több segítséget nyújt az agit. prop. munka módszeréhez, gyakorlatához is. Rendszereznek a reszorttertekezetek, amelyek a napi feladatok végzéséhez módszerbeli segítséget adnak. Növekedett a pártmunka nyitottsága, javul az üzemi lap tartalmi színvonala.

A közművelődési tevékenység tömegbázisának szélesítésében nem sikerült megfelelő eredményt elérni.

III.

A PÁRT BELSŐ ÉLETE ÉS A TÖMEGSZERVEZETEK

Taglétszámunk 337 fő. Pártalapszervezeteink száma változatlan. Tagfelvételi munkánk jól megfelel a lehetőségeinknek, mind mennyiség, mind szociális összetétel tekintetében. 3 év alatt 41 főt vettünk fel a pártba. Ebből 34 fő munkás, 7 fő alkalmazott. A felvettek 61 %-a fiatal.

A párttertekezlet óta taglétszámunk csökkenő tendenciát mutat (20 fő csökkenés), ami arányaiban megközelítőleg azonos a törzsgyár állományi létszámának mérsékelt csökkenésével.

Javult a párttagság politikai felkészültsége, különösen a pártbizottsági tagok, a propagandisták és a pártvezetőségi tagok képzettségében érzékelhető jelentős színvonalemelkedés.

Nagy hangsúlyt helyeztünk a pártbizottság irányító tevékenységének javítására. Ennek hatására tartalmasabbá vált a pártélet, javult az alapszervezetek testületi munkája, mely kedvezően hatott a gazdasági és politikai folyamatokra. A pártmunkában is nagyobb szerepet, szélesebb fórumot kaptak a döntéshozókészítések, melyek célja, hogy konkrétabb, alaposabb politikai feladatokat tudjunk meghatározni. Nőtt az alapszervezetek önállósága, felelőssége.

A pártfegyelem megfelelő. A párttagság többsége példamutató a munkahelyén, lakóhelyén egyaránt.

A pártbizottság és a pártalapszervezetek munkája hatékonyabbá vált munkamódszerük értékelése, korszerűsítése következtében. Egyszeresebb, átgondoltabb lett a munka tervezése, tervszerűek a testületi ülések.

A párt káderpolitikai elvei érvényesülnek a vállalatunknál. A személyzeti és kádermunkában a pártszervek véleményezési és egyetértési jogköre a hatásköri listák alapján érvényesül. Az állami és személyzeti munka pártellenőrzése során további lényeges feladatként határoztuk meg a kádermunka demokratizmusának fokozását, az utánpótlás tervszerű nevelését, a munkások, nők, fiatalok köréből vezetésre alkalmas káderek kiválasztását, képzését.

A szakszervezet politikai nevelő munkáját - az érdekvédelmi funkció ellátása mellett - a folyamatosan fejlődő eredményesség jellemzi. A bizalmiak és a bizalmi testületek szerepének növekedése felélénkítette a mozgalmat, tartalmi fejlődést eredményezett. A testületük felkészültsége javult, munkájukban nőtt a szakszerűség.

A vállalati KISZ-szervezet tevékenységét folyamatosan figyelemmel kísérjük, munkájukat évente értékeljük, legfontosabb feladataikat meghatározzuk. Ezek alapján folyamatosan vált a munka, a politikai oktatás új formáin keresztül javult az oktatás színvonala. Megfelelőnek értékelhető a KISZ párttagajánló tevékenysége. A KISZ Bizottság mozgósító, irányító tevékenységét folyamatosan fejlődő eredményesség jellemzi.

A vállalat pártbizottsága és a Végrehajtó Bizottság munkáját felelősséggel, színvonalasan végzi. Ezt a munkát jól segítik a pártbizottság mellett működő munkabizottságok, amelyeknek nagy része jól felkészült, képzett pártbizottsági tag.

IV.

TOVÁBBI FELADATOK

A pártértekezlet óta eltelt három év során napirendre kerültek mindazok a fontosabb feladatok, amelyeket határozatunkban szerepeltettünk. Szükséges azonban a körülmények okozta változásokat figyelembe véve néhány fontosabb feladatot újraértékelni, elemezni:

1. Az anyaggal, energiával és élőmunkával való takarékoság stratégiai feladattá lépett elő. Az üzemi általános költségeket, gyártmányaink fajlagos anyaghányadát csökkenteni kell.
A gazdaságpolitikai agitáció középpontjába továbbra is a "mennyit termelünk" szemlélet helyett a "mennyiért termelünk" szemléletet kell állítani, amelyhez a szükséges mérőrendszert folyamatosan ki kell dolgozni.
2. A gazdaság stabilitásának megőrzése érdekében fel kell gyorsítani a piacutatást, úgy belföldön, mint a külföldön. Ez legyen az alapja termékeink folyamatos korszerűsítésének, az új termékek beléptetésének.
3. Továbbra is fontos feladatnak kell tekinteni a tőkés export növelését. Ennek érdekében szükségesnek tartjuk a meglévő vevőkör megtartása mellett új vevőkör és piacok felkutatását.
A népgazdaság egyensúlyi helyzetének javítása érdekében tovább kell szorgalmazni az import anyagok helyettesítését, hazai vagy szocialista relációból, valamint a tőkés importkiváltást olyan termékek körében, amelyeket a jelenlegi kapacitásainkkal és technikkal számottevő beruházás nélkül meg tudunk valósítani.
4. Tovább kell lépni az érdekeltségi és ösztönzési rendszer javításában oly módon, hogy a munkateljesítmények mérésénél kapjanak nagyobb szerepet a minőségi munkát végzők teljesítményei, a vezetők premizálását pedig a gazdasági mutatókhoz kell kötni.
5. Az üzem- és munkaszervezés, a szervezetkorszerűsítés terén tovább kell lépni. A termelő egységekben is ki kell alakítani rugalmas, kevesebb döntési szinteket tartalmazó formákat.
6. A gazdasági munka segítésében a gyakorlatiasságot kell erősíteni. A pártalapszervezeteknek az adott egység legégetőbb kérdéseivel konkrétan kell foglalkozni. A pártalapszervezeteknek az eddiginél jobban kell támogatniuk a kezdeményező, újat akaró és a kockázatvállaló vezetőket.
7. Jelen körülményeink között felvetődő új kérdésekre újszerűen kell megválaszolni. A gyakorlati pártmunka eredményességét nagy mé-

tékben befolyásolja a marxista ismeretekben, a politikai elméleti kérdésekben való jártasság és ezeknek a gyakorlati életben való helyes alkalmazása. Nagyobb a követelmény az önállóságra és a helyi kérdések megválaszolására az agit.prop. munkában, ezért nagy mértékben megnő a párttagok felelőssége. Nyílt, elvszerű vitákra van szükség, melyek során kialakul a helyes válasz.

8. Politikai agitációs munkánk a konkrét feladatok elfogadtatására, az emberek meggyőzésére, és az együttműködésre irányuljon, ezért tovább kell növelni az élő szó szerepét, az önálló politizáló készséget. Ehhez a pártoktatás színvonalának további emelése szükséges és az irányító pártszervek tájékoztató munkájának javítása.
9. A pártmunka nyitottsága érdekében új módszereket, új eszközöket kell alkalmazni. A pártönkívüliekkel is meg kell ismertetni az előttünk álló feladatokat, és igényelni kell a végrehajtásban cselekvő részvételüket.
10. A pártbizottság irányító tevékenységét tovább kell javítani. Ennek érdekében fokozni kell a testületi tagok bevonását a döntés előkészítésekbe, ezen keresztül növelni az előkészítő munka demokratizmusát, a hozott döntésekben a cselekvő végrehajtást.
11. Pártalapszervezeteink önállósága és felelőssége az elkövetkezendő időszakban tovább nő. Ez szükségessé teszi kezdeményező-készségük, problémaérzékenységük javítását. Olyan aktuális témákat kell testületi üléseink napirendjére tűzni, amelyek a napi termelőmunkában, tömegpolitikai munkában jelentkeznek és választ igényelnek.
12. A tagnevelési munka színvonalát az igényesebb felkészítő munkával kell javítani, fő figyelmet fordítva a 30 éven aluli fiatalokra, és a fizikai dolgozókra. Az alapszervezeti munka színvonalának egyik legfőbb meghatározója legyen, hogy a KISZ-szervezet pártirányítását, a KISZ-munka színvonalának emelését mennyire tudja megoldani.
13. A kádermunkában a kezdeményező, határozott vezetők kapjanak nagyobb támogatást. A fizikai munkások közül az élenjáró dolgozók az eddiginél nagyobb számban kapjanak párt- és tömegszervezeti tisztségeket és vezetői utánpótlásnál fokozott mértékben kerüljenek figyelembevételre.
14. A szakszervezeti tisztségviselők megnövekedett jogainak gyakorlásában további fejlődést kell elérni az egyes területeket képviselő tisztségviselők szemléletében és felkészítésében. A tömegszervezetek pártirányításában a tisztségviselők munkájának meghatározásában, segítésében figyelembe kell venni a gazdasági téren bekövetkezett - életszínvonalat érintő - változásokat.
15. A KISZ-tevékenységben erősödjön tovább a kommunista jelleg. Munkájukban az eddiginél fokozottabban vegyék figyelembe a különböző rétegek és korosztályok sajátosságait. A párttagajánlási tevékenység javuljon, különösen a fizikai dolgozók és a 30 év alatti fiatalok körében.

A pártbizottság elvárja valamennyi kommunistától, hogy felelősségtudattal, egységes cselekvéssel és személyes példamutatással biztosítsa a feladatok végrehajtását.

Iklad, 1983. május 20.

IPARI MŰSZERGYÁR
PÁRTBIZOTTSÁGA

A szocialista brigádvezetők VI. országos tanácskozása

Vállalatunknál Braun Jánosné, az Indukciós Gyáregység dolgozója vett részt a tanácskozáson. Tőle kérdeztük meg, hogy mi a véleménye az ott elhangzottakról, mit tapasztalt a tanácskozáson.

A vállalati brigádvezetői tanácskozás után sok olyan véleményt hallottam, amely nem volt azonos az én ottani hozzászólásommal. Ugyanis a helyi tanácskozáson élesen vetődött fel a művelődés, a szabadidő hasznosabb eltöltésének kérdése. Én úgy ítéltem meg ezt, hogy mi, akik fizikai munkát végzünk, fáradtak vagyunk és nem nagyon érdekel a művelődés, mert fáradtan nem lehet olvasni, tv-t nézni. Ez a kérdés az országos tanácskozáson is napirenden volt, még hozzá úgy, hogy a hármas jelszó ma is érvényes. A művelődés kérdése a tanácskozáson, szó szerint így fogalmazódott meg: "Nagyon fontos, hogy egészen a munkapadokig sikerüljön olyan helyzetet és légkört teremteni, amelyben a kultúra és a művelődés valószínűsége is elfoglalja az elméletben már tisztázott és szükséges helyét társadalmunkban. Az egyes állampolgár csak úgy nőhet bele a kultúrába és a művelődésbe, ha olyan közegben él, amely ebben segíti és erre ösztönzi. Ennek megfelelően kell ezzel a kérdéssel foglalkozni."

A tanácskozáson elhangzottakból megértettem, hogy nem lehet annyira leegyszerűsíteni, ahogy én ezt eddig gondoltam. Talán nem is külön a művelődésről van itt szó, hanem a hármas jelszó egységéről, a brigádmozgalom megújulásának tartalmi követelményeiről. Talán jobban

kellene érezni, hogy egy brigád és abban az egyes ember is, nemcsak a gazdasági munkával, hanem viselkedésével is mennyi felelősséget képes vállalni a közösségi ügyekért. A tanácskozáson úgy hangzott el, hogy a felelősségvállaláshoz nélkülözhetetlen a magasabb szintű műveltség is. Aki tájékozottabb, az a munkát is másképpen látja, hozzá tud szólni, ha kell.

Sok szó esett a tanácskozáson az eredményesebb munka feltételeinek megteremtéséről, és arról is, hogy ki mindenki felelős ezért. A tanácskozás résztvevői elmondták tapasztalataikat, amik azt bizonyították, hogy nagyon is időszerű volt a versenymozgalom dolgait megvitatni. Általános vélemény volt, hogy a formális elemeket sürgősen mellőzni kell, mert ilyen, milliókat átfogó mozgalom nem bírja el a sablonosságot.

A tanácskozás annak jegyében zajlott le, hogy huszonöt évvel ezelőtt jött létre a szocialista brigádmozgalom, s hogy az akkor megfogalmazott jelszó ma is érvényes. Az állásfoglalások azonban azt fogalmazták meg, hogy a mai követelmények a rugalmasabb alkalmazkodást teszik szükségessé. Az eddigieknél magasabb színvonalon kell betöltenie a mozgalomnak az élenjáró szerepet. E szerep betöltéséhez nagyobb segítségre van szükség a kollektívák részére. Ismerniük kell a célokat és a feladatok megoldása közben felmerülő nehézségeket is. A vállalások teljesítésének feltételeit biztosítani kell, hogy azok meghaladják a munkaköri köteleesség szintjét. Ehhez nagyobb odafigyelés kell a gazdasági vezetés és a társadalmi szervek részéről is. Az is hangsúlyozottan került előtérbe, hogy a gazdasági vezetők számára a munkaverseny szervezése munkaköri köteleesség, egyben politikai feladat is.

Kitért az állásfoglalás az újitómozgalomra, az értelmiség fokozottabb részvételére, a társadalmi munkaakciók felelősségteljes szervezésére, a szakszervezet és a KISZ sajátos politikai nevelő szerepére, az üzemi demokrácia nélkülözhetetlen jelenlétére. Mindezek figyelembevételével sok részfeladat megoldása válik eredményesebbé a jövőben, amelyeknek

összességében kell segíteniük a népgazdasági és vállalati tervek megvalósítását.

A szünetekben lezajlott beszélgetések is arra engedtek következtetni, hogy a szocialista versenymozgalomban sokkal nagyobb lehetőségek vannak, mint amelyek eddig felismerésre kerültek. Ezek megtalálása, ésszerű felhasználása segíthet az előbbrelépésben. Mi, a jelenlevők elismertük, hogy ez nem könnyű dolog. Annál inkább sem az, mert sok vonatko-

zásban még a szintentartás is eredménynek számít. Megszoktunk egy szintet jövedelem és életforma tekintetében, és a holnapot ehhez szeretnénk viszonyítani. Hogy mennyire lehetséges, abban nagy szerepet játszik a jövőben a munkaszervezés, a munkahelyi légkör, a vezetés, az emberi kapcsolatok. A közösség és az egyes ember. Az irányelvek, határozatok, állásfoglalások csak keretek. Tartalommal, értékes tartalommal kell megtölteni. Ez pedig nem kis feladat.

Braun Jánosné

Tanulj, hogy segíthess!

A fenti jelszó nemcsak a vöröskeresztes mozgalom segítő tevékenységére illik rá. Az élet minden területén tapasztalhatjuk, hogy hatékonyan segíteni csak akkor tudunk, ha tapasztalataink széles skálán mozognak, ha ismereteink megalapozottak.

A Vöröskereszt jelszava ebben az évben: "Tanulj, tanulj, tanulj, hogy segíthess!"

A Nemzetközi Vöröskereszt 1948-ban határozta el, hogy Henry Dunant születésnapját, május 8-át a Vöröskereszt Világnapjának nyilvánítja. A minden évben változó világnapi jelszó a mozgalom egy-egy fontos gondolatát, illetve aktuális törekvését hangsúlyozza. Most éppen a tanulás, tudás gondolatát, amely humánus tenniakarással párosulva nagy segítség, nehéz helyzetekben.

Az emberiség történetét végigkísérő háborúk kapcsán évszázadokkal ezelőtt is felvetődött már a sebesült katonák ápolásának és gyógyításának intézményes rendezése.

A Magyar Vöröskereszt történetével foglalkozó dokumentumokban is kiemelkedik Kanizsai Dorottya alakja, aki a mohácsi csata sebesültjeinek ápolásában, eltemetésében szerzett érdemeket. Wesselényi Miklós

az 1838-as pesti árvíz áldozatainak mentésére szervezett áldozatkész tevékenységével tűnt ki. Emlékét dombormű őrzi.

A történelmileg szükségszerű lépést az 1859-ben lezajlott solferinói csata ösztönözte. Az ütközet óriási áldozatokat követelt.

Henry Dunant svájci üzletember javaslatokat dolgozott ki és fogalmazott meg a háború áldozatainak védelmére. Egyik javaslata az volt, hogy már békeidőben hozzanak létre olyan segélyszervezetet, amelyek háborús körülmények között önként vállalják a sebesültek ápolását, gondozását.

Másik javaslata azt célozta, hogy nemzetközi, kormányzintű egyezményekkel szabályozzák a háborúk áldozatainak védelmét.

1863. október 26-án a Genti konferencián létrehozták a Sebesült Katonák Nemzetközi Segélybizottságát, amely közvetlen elődje volt a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának, amely világméretű mozgalommá fejlődött az évtizedek során. Céljai nem változtak, tevékenysége kiszélesedett. Alapgondolata ma is, hogy megkülönböztetés nélkül segíteni kell a bajbajutottakon, enyhíteni, megelőzni az emberi szenvedést, hozzájárulni a világ békéjének előrelépéséhez, megőrzéséhez.

A Magyar Vöröskereszt magára nézve kötelezőnek ismeri el a fenti gondolatokat, tagjai önként vállalt társadalmi munkában végzik feladatukat, elismerést szerezve ezzel a magyar társadalomnak s megbecsült tagjává válva a Nemzetközi Vöröskeresztnek.

Vajda Istvánné
Vöröskereszt csücsitkár

Gazdaságosságra törekedni minden téren

Az MSZMP KB meghívására érkezett hazánkba Jevgenyij Konsztantinovics Misinyszkij, az SZKP Központi Bizottsága Gazdaságpolitikai Osztályának csoportvezetője.

Misinyszkij elvtárs május 19-én vállalatunkhoz is ellátogatott, és tájékoztatót tartott a Szovjetunió gazdaságpolitikájáról, majd üzemlátogatáson vett részt.

Tájékoztatója előtt megköszönte a meghívást és a meleg baráti fogadtatást.

Mint elmondta, több helyen járt már az országban, nagyon sok hasznos tapasztalatot gyűjtött össze, s csak elismeréssel beszélhet a magyar gazdaság dinamikus fejlődéséről.

Javasolta a tájékoztatón jelenlevőknek, hogy inkább beszélgetés formájában ismerjék meg a Szovjetunió gazdaságának jelenlegi helyzetét. Beszélt az aktuális problémákról és ezzel, vagy egyéb mással kapcsolatban tegyenek fel majd kérdéseket, mondjanak véleményt. Mivel közgazdász, természetesen ezek a kérdések közelebb állnak hozzá, de szívesen válaszol mindarra, amire csak tud. Kérte, hogy tekintsenek el a számok ismertetésétől, hiszen a szovjet gazdaság hatalmas mérete miatt a számok is hasonlóak és éppen ezért megfoghatatlanok a nem szakemberek számára. Misinyszkij elvtárs tájékoztatója bevezetőjében elmondta, hogy a Központi Bizottság, 1982. novemberében a XXVI. kongresszus határozatainak tükrében megvizsgálta a végzett munkát és meghatározta a jövő feladatait. Megállapították, hogy a XI. ötéves terv végrehajtása újabb nagy lépés a fejlődés terén. A Központi Bizottság által megvi-

tatott és meghatározott feladatok között szerepel, hogy maximális erőfeszítéseket kell tenni a népgazdaság hatékony működtetésére. Elemezni kell az ágazatonkénti sajátos problémákat és ennek függvényében megtenni a szükséges lépéseket.

Kritikusan szólt a hibákról is, amelyek fellelhetők a munkaszervezés, munkafegyelem, munkaidőkihasználás terén is. Kiemelte az állóeszközök kihasználtságának problémáját, amelyben még jelentős tartalékok vannak, csakúgy, mint az energia- és nyersanyagtakarékoság terén.

Misinyszkij elvtárs elmondta, hogy novemberben Jurij Andropov konkrétan is megnevezte azokat az ágazatokat, amelyeknél különösen nagy figyelmet kell fordítani az intenzívebb fejlődést segítő lehetőségek megkeresésére. Ilyenek például a szállítás és közlekedés, a beruházások és az élelmiszeripar.

Nagyon őszintén elmondta, hogy gondjaik vannak az élelmiszerellátás terén, és ezeket sürgősen meg kell oldani. Itt megjegyezte, hogy a magyar gazdaság e téren kiváló produkál. Az eredmények része, hogy a háztáji gazdaságok bekapcsolódtak az ellátás hálózatába. Úgy érzi, hogy itt sok hasznos tapasztalatot szerzett, amelyek megvalósítását a Szovjetunióban szorgalmazni kell.

A gazdaságirányítással igen részletesen foglalkozott Misinyszkij elvtárs, hiszen mint elmondta, ebben is nagy tartalékok vannak még. A 300 éves, jól bejáratott kapitalista termelés mechanizmusával szemben a szocialista termelés még nagyon fiatal. A nyugati sajtó sokszor bírálja a szocialista

rendszert a gazdaság vonatkozásában is, figyelmen kívül hagyva a történelmi előzményeket.

Úgy kell tervezni, irányítani, gazdálkodni, hogy közben törekedni kell minden vonatkozásban a tökéletesítésre.

A tájékoztatót meghallgatva a jelenlevők közül többen tettek fel kérdéseket, több témakörben. Így: Hortobágyi János, Pauló Pál, Hajdú Kálmán, Gesztiványi József, Kaufmann György. A kérdések szorosan kapcsolódtak az elhangzottakhoz, vagy abból eredően konkrét irányultságúak voltak.

Többek között: Mennyire türelmesek a szovjet emberek az útkeresés időszakában, hogyan vesznek részt e fontos, jövőt meghatározó munkában? Milyen a szocialista országok gazdasági kapcsolata, elszámolási rendszere? Milyen feltételei vannak a Szovjetunióban a háztáji gazdálkodás intenzívebb megteremtésének? Tervezik-e a magyar mezőgazdasági gépgyártás bevonását konkrétan a háztáji gazdálkodás segítésére? Milyenek a Szovjetunióban a jövedelemarányok? Érintik-e a XI. ötéves terv végrehajtását a világ-gazdaságban bekövetkezett változások? Hogyan vesz részt a szakszervezet a termelő munka segítésében? Hogyan működik a KGST, van-e lehetőség e téren minőségi változásra?

Misinyszkij elvtárs nagyon részletesen válaszolt minden feltett kérdésre, különösen kiemelve az összefüggéseket. Ezek középpontjában a párt felvilágosító munkájának jelentős szerepére hívta fel a figyelmet.

Befejezésül jó egészséget, eredményes munkát kívánt vállalatunk kollektívájának.

A NYOLCVANADIK SZÜLETÉS NAP

Rimár Pali bácsi 1963. szeptember 1. óta nyugdíjas. Lassan húsz éve. A napokban ünnepelte 80. születésnapját. 15 éve dolgozik vállalatunknál, Budapesten a Márkaszervízben. Munkatársai, vezetői többször beszéltek már róla. A szervíz vezetője, Jakabfalvi Gyula mindig szeretettel és megbecsüléssel emlegette Pali bácsit. Azt hiszem, ez a különös figyelem környezetéről részéről nemcsak nyolcvan évének szól, hanem annak a kitartó, pontos, szorgalmas munkásembernek, aki Rimár Pali bácsi mindig volt, és akinek megmaradt nyolcvan éves korában is. Egyszerű hétköznapi életet élt, amit ő természetesen tartott. Sokan éltek, élnek így közöttünk, és talán kevésbé figyelünk oda rájuk. Pali bácsira odafigyelt és odafigyel az a kollektíva, akik között él és dolgozik.

Amikor megkérték szerkesztőségünket, hogy írjunk munkatársukról, kíváncsi lettem, milyen ember is Rimár Pali bácsi. Életről, munkájáról kérdeztem; örömeiről, szokásairól. Arról, hogy mit jelent számára a közösség, hogyan vélekedik a társadalom jelenségeiről. Milyen ma nyolcvan évesnek lenni?

- Nagyon köszönöm a munkatársaimnak, hogy jó véleménnyel vannak rólam, és a MOTOR újság szerkesztőségének is, hogy helyet biztosítanak a lap hátsólapjain, annak, amit elmondok. Előre is megmondom, én nem szoktam emlegetni, hogy bezzeg a mi időkben. Ha a múltból beszélek, csak azért említem, mert az is az életem része. Úgy, ahogy volt. Örömmel, szomorúsággal együtt. Édesapám takács volt, édesanyám a vásárookra hordta mindazt, ami apám műhelyében

készült. Én máshová jelentkeztem inasnak. Egyedül, a saját elképzelésem szerint. 1918-ban lettem kereskedősegéd. 1919-ben jelentkeztem vöröskatonának. 16 éves voltam. Igazán nem is értettem, mi a háború, de hogy nem lehettem katona, fájt a szívem, ha másokat puskával láttam.

Megszoktam a pontos munkát. 25 évig a papírszakmában dolgoztam. Fontos volt ez még a háborús években is, mert fölmentettek a katonai szolgálat alól. Egyszer elvittek munkaszolgálatra, de onnan rövid úton megszöktem.

A háború után nehezen jutottam munkához. Azt kérdezték, párttag vagyok-e, mert ha nem - nem dolgozhatok a szakképzésemnek megfelelő munkakörben. Azért voltak, akik ismertek és megbíztak a munkámban. Akinek csak a hangjuk volt nagy, azok a munka környékéről hamarosan eltűntek.

A Kiszérumgyártó- és Fémipari KTSZ-től jöttem nyugdíjba 1963-ban. Raktárvezető voltam. Elég későn, 1961-ben végeztem el jeles eredménnyel a rak-

tárkezelő tanfolyamot. A szövetkezetnél is megbecsültek, kiváló dolgozó kitüntetéset is kaptam.

Az a véleményem, hogy a munkavégzés az emberekhez, környezethez való viszony, akkor lehet igazán kiegyensúlyozott, ha jó a családi háttér. Ha örömmel megy haza az ember, örömet talál a munkában is. 31 éve élek a feleségemmel. Elvált voltam, ő meg özvegy két gyerekkel. Összeházasodtunk. Mindig hálás vagyok a sorsnak, hogy őt megtaláltam. A gyerekek úgy szeretnek, mintha csak az édesapjuk lennék. No persze, én is őket. Egyik unokánk most nálunk lakik Újpesten. Másodéves joghallgató. Szeretem a fiatalokat. Ha elfogadom, hogy ma más körülmények között élnék, mint mi régen, akkor azt is tudnom kell, hogy mások, mint mi voltunk. Én a generációs problémákat nem érzem olyan élesnek, ahogy ez néha előtérbe kerül. Itt körülöttem is dolgoznak a fiatalok és jól megvagyunk egymással. Azt mondom, hogy az itt kialakult légkörben a vezetőnek igen nagy része van. Törődök mindennel. Nemcsak a munkavégzéssel, hanem velünk is. Ez így természetes, mert ettől a munkánk is jobb. Én nyolcvan évesen is szívesen dolgozom, jól érzem magam itt. Nemcsak azért kezdtem el dolgozni, mert alacsony volt a nyugdíjam, most 2380 Ft. Azért is, mert a munka élteti az embert. Persze, ha fizikailag, szellemileg bírja. Nem vagyok beteges. Egy doboz cigarettát is elszívok naponta, megiszom egy-egy fröccsöt, ha jólesik. Körzeti orvosom is azt mond-

ja, hogy ne hagyjam abba a munkát, amíg jól esik, hiányzik. Feleségem 71 éves, és ő is dolgozik most. Többször behívják a munkahelyére, ha szorít a munka. Mindig szívesen megy.

Társadalmi munkát is végeztem, ott, ahol régen laktunk. Sokáig voltam a lakóbizottság elnöke. Még köszönőlevelet is kaptam. Úgy volt ráírva, hogy "a közösség érdekében kifejtett munkáért". Aztán Újpestre költöztünk, mert a régi házakat lebontották. Ez új lakótelep. Másfél szobás a lakásunk. Nekünk megfelel. Jól érezzük magunkat. Ha van szabad időnk, beszélgetünk, tv-t nézünk, olvasunk. Újságot sűrűn olvasok, könyvet ritkábban. Szeretem Szabó Pál és Veres Péter munkáit, és más olyan írókét, mint ők. Szeretem, ahogyan a paraszti életről írnak. A tv-ben a kabarét és operettet szívesen megnézem. Szeretem a sportot is. Mostanában az ökölvívást is mindig megnézem. No és a focit. Fradi-szurkoló vagyok. Együtt dolgoztam Albert Flóri édesapjával és akkoriban sokat beszélgettünk a fociról.

Most már sajnos ez sem jelent olyan örömet, mint régen. A magyar foci már nem az igazi. Sajnálom ezt a Mészöly Kálmánt. Ő biztosan úgy foglalkozott a gyerekekkel, ahogy ő is megszokta annak idején. Komolyan és pontosan. Dehát a szív hiányzik a focihoz. Vagy van, vagy nincs. Most ezt nem érezni. Nem csodálkoztam, mikor meghallottam, hogy lemondott a kapitány.

Jó világ van mindenkire. Talán túl jó is. No nem azért mondom, hogy rosszabb legyen, de azért nem mindenki értékei igazán. Én érzem, látom a kormányzat és a politikusok erőfeszítéseit, hogy mit tesznek a béke, nyugalom érdekében. Nem vagyok ugyan párttag, de ugye mondhatom, hogy kommunistának vallom magam. Néha inkább annak érzem magam, mint sokan, akiknek erről dokumentumuk is van. Gyermekeimnek, unokáimnak azt mondom, hogy a fiataloknak, minden jóérezésű embernek ott a helye. Mindenben lelkiismeretesen kell cselekedni. Itt a vállalatnál 1978-ban kiváló dolgozó kitüntetés

kaptam. Nagy öröm volt számomra. Le is fényképeztek itt bent a gyerekek. Van itt szocialista brigád, a "Centenárius". Annak is tagja vagyok. Nem maradok ki semmiből. Mesélek róla a rokonoknak, ismerősöknek, ha elutazunk Mezőtúrra, Kunmadarasra. A lányunk Tardosbányán védőnő, ott töltjük a szabadságot. Szívesen látnak mindig. Szeretünk együtt lenni a gyerekekkel. Azt mondhatom, hogy jó ma 80 évesnek lenni. Jó érezni, hogy a munkahelyen szükség van a munkámra. Bebejönnek ide olyanok is, akik már nem dolgoznak itt, hogy üdvözljenek bennünket. Ez is azt bizonyítja, hogy szerettek itt dolgozni közöttünk. Jó lenne 100 évig élni. Persze így, ilyen fizikummal, szellemi képességgel. Mit mondhatok? Elégedett ember vagyok. Az elmúlt évek hosszú útját mindig bizakodva jártam. Bizakodó vagyok ma is. Szeretem a családomat, munkatársaimat, a becsületet, jószándékú embereket. Mert a világ dolgait mindig a becsület és a jószándék vitte előbbre.

- Rné -

ÖTLETBÖRZE eredményhirdetés

1983. március 15-én hirdettük meg az ÖTLETBÖRZE pályázatot, amelyre az április 15-i határidőig 39 értékelhető javaslat érkezett be. A kiírószervezetek által összehívott zsűri az alábbi ötleteket 100-100 Ft-os vásárlási utalvánnyal jutalmazta:

1. "IMÜ. 01." Jelige
Termosztáttal vezérelt személygépkocsi utastér hűtőventillátor
2. Halmos, MEF
Mélyhűtőben üzemeltethető háztartási fagyaltkeverő
3. Berényi Istvánné, Technológiai I. Osztály
Teherfelvonó családiház-építéshez

4. Kiss Mihály, Bercen
Anyag- és energiatakarékossági javaslatok
5. Szemenyei Ernő, Gyártmányfejlesztés
Kooperációs partnerek kiválasztása versenytárgyalással
6. Szemenyei Ernő, Gyártmányfejlesztés
Mini füstgáz-hőcserélő egyedi fűtőberendezésekhez
7. MUMZI jelige
Szélgenerátor
8. MUMZI jelige
Kombinált háztartási daráló- és mixergép
9. MUMZI jelige
Személygépkocsi utastér hűtőventillátor

10. MUMZI jelige

Új gyártmányainkhoz nevezzünk ki megoldzsert

11. MUMZI jelige

A vállalat egységei közötti levélforgalmat egy kézbesítő végezze, aki azonos időben és azonos útvonalon közlekedne egy kiskocsival

12. MUMZI jelige

Létesítsünk a vállalat közelében mintaboltot és barkácsműhelyt

13. MUMZI jelige

Tegyünk általánossá a bélyegzőkártyát

14. MZ/X jelige

Akkumulátoros, vill. üzemi kerékpár kisebb terhek szállítására (pl. kézbesítők)

15. "Távlat 1983" jelige

Villanymotoros spaklizógép

16. "Távlat 1983" jelige

Elektronikus fóliasátor hőmérsékletszabályozó

17. "Távlat 1983" jelige

Villanymotoros kézigyalu

18. Csepregi Antalné, Számviteli Osztály

Gyalugép és szalagfűrészes (mintadarab készült)

19. Csepregi Antalné, Számviteli Osztály

Teherfelvonó családház-építéshez

20. "Móricka" jelige

Étermembránnal működő fóliasátor szellőztető

Gratulálunk a nyerteseknek!

ÚJÍTÓKRÓL, ÚJÍTÁSOKRÓL

Az elmúlt évi újítási tevékenységünket az országos pályázat eredményei alapján méltán nevezhetjük kiemelkedőnek. Talán mindenki előtt ismeretes, hogy a Vasasszakszervezet és az Ipari Minisztérium 82. évi pályázati versenyén vállalatunk, kategóriájában első díjat és különdíjat nyert.

A pályázat az energiatakarékosságra, a másodlagos nyersanyagok hasznosítására, az újítások számának és eredményességének növelésére, a fiatalok fokozottabb bevonására, a tapasztalatok és újítások átadására-átvételére került meghirdetésre.

A pályázatra történő jelentkezésünk, a korábbi eredményeink és a várt újítói közreműködés tudatában nem volt vitatott. Az újítók 1982. március 10-i tanácskozásán csatlakoztunk a felhíváshoz, így ahhoz is, hogy az újítással foglalkozók eredményeit az ország nyilvánossága előtt értékeljék.

Az értékelés, amely alapos, részletekig pontos adatok, kalkulációk alapján került ellenőrzésre, igazolta az előlegezett bizalmat. A két díj 65.000 Ft-ot tett ki, amely jutalomként került felosztásra április 29-én a munkavédelmi teremben tartott ünnepségen, ahol megjelent Dr. Bognár Sándor vezérigazgató elvtárs is. Kiss Kálmán műszaki igazgató elvtárs röviden, néhány adattal fűszerezve tájékoztatta a megjelenteket a jó helyezésről. Örömmel ismételte azt az aranyigazságot, hogy egy pályázaton csak az nyerhet, aki pályázik. A vállalati újítási munkát és a BVA tevékenységét jónak értékelte. Ugyanakkor önkritikusan szólva, az újítók el-

marasztaló bírálatairól, úgy mint lassú az elbírálás, hosszú a véleményezés, keveset foglalkozunk az újítókkal, stb. - jogos érveknek ítélte. Majd önrónikusan úgy kívánt további jó munkát, hogyha ezekkel a bírálatokkal ilyen eredményeket érünk el a kapunkon kívül is, akkor nem bánja, ha az idén is ilyen bírálatokat kap.

Végül is jó hangulatban fejeződött be az értékelés. A jutalmazottak között újítók, véleményezők, elbíráló, ügyvitellel foglalkozók és a kalkulációt végzők szerepeltek.

A további eredményes munkához Kaufmann György VSZB titkár elvtárs kívánt erőt, egészséget és új gondolatokat, amelyből nem lehet soha elegendő.

- Egy házi újító -

MŰVELŐDÉSI PROGRAM

IV. rész

Nemrégiben a Rádió egyik délelőtti műsorában, egy neves magyar íróról emlékezett meg Rapcsányi László. Az író neve Óbudával kapcsolódik szorosán össze. Munkáival kapcsolatban megemlítendő egy filmrendező, egy neves magyar színész és színésznő is.

Ki az író? Ki a filmrendező? Kik a színészek? Mi az a neves alkotás, amely mindannyiukat összefűzi?

A TV egyik májusi műsorában egy remekművet nézhettek meg az érdeklődők. Nem azért remekmű csupán, mert a szakma igen nevezetes díjjal tüntette ki, hanem mert olyan emberi magatartást mutat be, amely arra figyelmeztet, hogy nem lehet kívülállóként szemlélni a történelmi eseményeket.

Mi az alkotás címe? Ki az írója? Ki a rendezője? Milyen díjról van szó?

"Én magzatom, szép katona fiam,
Szíve vérével ir mostan anyád.
Mióta a császár kenyereét eszed,
Vörösbe fordult itthon a világ."

Egy ismert versből idéztük a fenti részletet.

Amikor a vers megszületett - alig 19 éves írójának ezt mondta egy pályatársa: "Ha mindig így gondolkozol majd és ilyen verseket írsz, te leszel a proletárasszonyok költője." Ki a vers írója? Mi a vers címe?

"Felidézve ezt a két részben műsorra tűzött történetet, azt kell mondanunk, hogy a péntek esti bevezető még korántsem ígérkezett valami tenyérizzasztóan izgalmasnak. Abban ugyan még éppen hogy csak felkicccelődött a felületes nyomozás és az igazágtalan ítélet vázlatrajza. A szombat esti folytatás azonban örvéndesen feldúsult: szaporább lett az igazságkeresés üteme, és ezzel együtt mind többet megtudhattunk azokról, akik Justiciát egyenruhában, avagy civilben szolgálják nálunk." A TV figyelő egyik kritikájában olvashattuk a fentieket. Vajon melyik TV programról van szó?

Megfejtésül a kérdésekre adott válaszokat kérjük eljuttatni 1983. július 20-ig a közművelődési előadóhoz (régi gondnokság).

Művelődési Bizottság

„KÖZMŰVELŐDÉSI HÓNAP”

Április közművelődési hónap volt. Négy kiemelt programjának megrendezéséhez a Gyártó-eszközellátó Gyáregység szocialista brigádjai nyújtottak segítséget. Részt vettek az előkészítésben, kiállítási anyagok elrendezésében, az IMI Klub takarításában és be rendezésében.

Az volt a vélemény, hogy amikor egy egység sajátjának tekintti a rendezvényeket, jobban odafigyel azokra.

A rendezvények: "Katasztrófasújtottak" - Könyvbarátok Klubja - Költészet Napja '83 - Szocialista Brigádklub.

A Költészet Napjáról és a

Könyvbarátok Klubjáról előző számunkban írtunk már. A másik két rendezvény is megérdemli a méltatást.

A "Katasztrófasújtottak" c. kiállítást Szalay Tibor alap-szervezeti párttitkár nyitotta meg, és felhívta a figyelmet a beteg emberekkel való törődésre, hiszen bárkit érhet olyan katasztrófa, hogy beleroppan valamilyen életkörülmény okozta megrázkódtatásba.

A Szocialista Brigádklub vendége Gáspár Mária újságíró volt. Téma: Egyenlőség - egyenjogúság.

A vitaindító után igen érde-

kes vélemények hangzottak el a fenti témához kapcsolódva. Kiderült, hogy nemcsak másképpen látják egyes emberek az egyenjogúságot, hanem valóban másképpen is valósul meg a gyakorlatban a különböző területeken. Pl. családban, munkahelyen nagyon sokban függ a környezettől, de az egyéntől is.

Összességében azt lehet elmondani, hogy a közművelődési hónap szervezése első lépés annak megvalósításához, hogy a közművelődésnek az előzőeknél nagyobb tömegbázisa legyen a jövőben.

Ungi Sándorné
MEF

Kitüntetés KISZ-munkáért

Lapunk múlt havi számában hírt adtunk róla, hogy Rudas László KISZ-munkájáért kitüntetést kapott. Arra kértük, beszéljen a mozgalomban végzett tevékenységéről.

RUDAS LÁSZLÓ:

1975-ben jöttem a vállalathoz dolgozni a Műszaki Ellenőrzési Főosztályra. Először idegenáru ellenőrként, majd selejtanalitikusi munkakörben dolgoztam.

1973 óta vagyok KISZ-tag és úttörővezető.

1976-ban a műszaki KISZ alapszervezet csúcsvezetőségének titkára lettem, a 76-77-es mozgalmi évben pedig a KISZ Bizottság tagja is. 1976-77-ben elvégeztem az MLE első évfolyamát jeles eredménnyel, de nem folytattam, mert 1977-ben felvettek az ELTE Bölcsészkarának pszichológia szakára, esti tagozatra.

1978-ban, amikor a MEF területén önálló pártalapszervezet alakult, a vezetőség többiünket megbízott egy önálló KISZ alapszervezet létrehozásával. Az alapszervezet megalakult, s ennek szervező titkára voltam 1980 végéig, amikor sorkatonai szolgálatra vonultam be.

A Magyar Néphadseregben század KISZ titkár és Zászlóalj KISZ bizottsági tag voltam. A katonai szolgálat alatt felvettek az MSZMP tagjai sorába.

1981-ben leszereltem és a Munkügyi Osztályon kezdtem el dolgozni. Így a Zelinszkij KISZ alapszervezethez és a VIII. Pártalapszervezethez kerültem. A KISZ alapszervezetben szervezőtitkári, pártcsoportomban információfelelősi megbízatást kaptam. Tagja vagyok az ezüstkoszorús Tóth Árpád szocialista brigádnak, ahol kultúrfelelősi teendőket látok el.

Ebben az évben újra megválasztottak az IMI KISZ Bizottsága tagjának, szervezőtitkár lettem.

A KISZ KB Dicséret oklevelét a FIN ünnepségek keretében kaptam meg.

- HaraJka -

A győzelem napján

Azon a napon 20-tól 22 óráig voltam szolgálatban, illetve őrzésen. Váltás után azonnal lefeküdtem az órszoba fapriccsára csak úgy siskostul. Fáradt voltam. Nem volt könnyű a szolgálat az Ausztriai Burgenland tartományban, ahol mint a Szovjet Hadsereg 3. Ukrán Front 27. hadseregének egyik magyar katonája, önkéntesen vettem részt a harcokban.

Éjfélkor hatalmas lövöldözés, rakétázás zajára ébredtem, mintha megmozdult volna a föld. A környéken tartózkodó szovjet katonák a kézi fegyverektől kezdve a sorozatvetőig valamilyen fegyverrel lövöldöztek a levegőbe, majd határtalan lelkesedéssel ölelgették egymást és mindenkit. Egyre azt kiabálták, hogy "vojna kaput".

1945. május 9-e volt. Európában véget ért a háború.

1945 tavaszán, pontosabban februárban, sokak között én is jelentkeztem a Magyar Kommunista Párt felhívására az új Nemzeti Hadseregbe,

A szovjet és magyar őrség pihenőben levő része

ahol nevelőtiszt voltam. Együtt izlelgettük katonáimmal az új eszméket, a szabadság gondolatát, amelyben benne élt, megfogalmazódott, hogy elnyomottakból végre szabadok lehettünk.

A Győzelem Napján, amelyhez annyi áldozat árán jutottak el népek, nemzetek, nem szégyelljük a könnyeket, és azt hiszem, hogy az emlékezés perceiben mi nem szégyelljük ma sem.

Seregélyes János

ÜNNEPSÉG ANYÁK NAPJÁN

Vállalatunk sok szocialista brigádja patronál iskolákat, óvodákat, osztályokat, rajokat.

Az Indukciós Gyáregység szocialista brigádjai közül a Mező Imre brigád az aszódi iskola II. osztályos tanulóit patronálja egy szocialista szerződés értelmében.

A brigádtagok társadalmi munkában fogásokat készítenek, megjavítják a padokat. Szerveztek már közösen Téli-ünnepséget is, ahol ajándécsomaggal kedveskedtek a gyerekeknek. Voltak már együtt kirándulni is és közösen nézték meg a Fővárosi Nagycirkusz egyik előadását.

Anyák napjára készülve, a gyerekek az IMI Klubban találkoztak a brigád tagjaival. Nagyon szép műsorral, tánccal, verssel, énekkel kedveskedtek a brigádtagoknak. Maguk készített

te ajándékkal és virággal köszöntötték ebből az alkalomból a Mező Imre brigád nőtagjait.

Kovács István
brigádvezető

Nyugdíjas találkozó

A Galvanizáló üzem Gagarin szocialista brigádja nyugdíjas találkozóra invitálta az üzem volt dolgozóit.

Az IMI Klubban, terített asztal mellett várták a volt munkatársakat a brigád tagjai és az üzem vezetői is. A vártnál ugyan kevesebben jöttek el a nyugdíjasok, de akik eljöttek,

nagyon jól érezték magukat.

Dr. Bagyin László üzemvezető meleg szavakkal köszöntötte mindannyiukat, emlékezve a közösen végzett munkára is. Külön meglepetés volt mindenki számára, hogy a brigád által patronált aszódi kisdobosok kedves műsorral köszöntötték a jelenlevőket. Része volt ennek

az is, hogy "Anyák napja" közeledte alkalmából a gyerekek ajándékkal kedveskedtek a brigád nőtagjainak.

A műsor és az ajándékba kapott virág nagyon meghatotta a nyugdíjasokat. Kellemes beszélgetéssel és "poharazgatással" töltötték el a délutánt.

(Maródi Pálné)

Megérteni a mindenséget

Megérteni a mindenséget és aggódni, parányi részéért a soknak.

Érzékeny idegpályákat sem kimélve, szolgáltatára lenni mindazoknak, akik a helyüket keresik még, akik tétován lépnek az úton.

Szólni, hogy együtt minden könnyebb, magunk segíthetünk csak önmagunkon.

Megértetni a mindenséget, és hajnalban kelni valami miatt.

Nem várni kényelmes utazásra, elindulni a jegenyék alatt.

A harmatos fűben felemelt fejjel menni a réti zombékok között, s megtorpanni a mindig új csodákra, ha fülkel a nap a dombtető mögött.

Megérteni a mindenséget és úgy szeretni-gyü-

lölni, ha kell, mintha minden dolog ezen múlna, ezen állna vagy ezen bukna el.

Kimondani a szépet, jót és rosszat, hogy a világ holnapra más legyen.

Hinni, hogy győzhet minden álnokságon az emberség és értelem.

Megérteni a mindenséget és ledönteni a régi gátakat

A láthatót is és a láthatatlant, hogy tisztuljon szív, ész és akarat.

Hazugságok, árnyékok nélkül élni.

Tenni, amihez értünk, amit szeretünk.

Cimeknek, rangnak nem bókolva kiállni azért, amiben hiszünk.

Dolgozni, boldogulni becsülettel, s ha életünk elmúlni készül,

könnyű szívvel leltárt csinálni, s tetteink hagyni örökségül.

- Rné -

Már ezért is csúszópénz kell?

A BM Sajtóosztálya által kiadott Balügy cikkgyűjteményből ismertetünk.

A közelmúltban nem mindennapi bűnügyet vizsgált a Pest megyei Rendőr-főkapitányság. A Pest megyei Temetkezési Vállalat váci kirendeltségének működésével kapcsolatban bejelentés érkezett a rendőrségre. Eszlári Ferenc, a Váci Temetkezési Vállalat kirendeltségének volt vezetője 1980 és 1981 folyamán a halottak hozzátartozóitól a temetési ügyek intézésekor a hivatalos számlán túl működésével kapcsolatban előnyt, magyarul pénzt kért, illetve fogadott el. Ezzel hivatali kötelességét megszegte, ugyanis hátrányos helyzetbe hozta azokat, akik kérésre vagy kérés nélkül nem adtak neki pénzt.

A vizsgálótiszt két évre visszamenően kikereste azoknak a nevét és címét, akik ebben az időben hozzátartozójukat temették. Kérdőívet küldött nekik, amelyben azt tudakolta,

hogyan a megkeresettektől kért-e pénzt Eszlári, vagy pedig önként adtak-e neki a gyorsabb ügyintézés reményében. Több mint 150 személy jelezte, hogy kisebb-nagyobb összegeket adott át a kirendeltség vezetőjének, illetve Iván Lászlónak és Virsinger Mihálynénak.

Ezután megkezdődött a tanúk kihallgatása. A kihallgatás elején a vizsgálótiszt három kategóriát állított fel a csúszópénzzel kapcsolatban. Az első csoportba azokat a tanúkat sorolta, akiktől kifejezetten kért és kapott pénzt Eszlári, a másodikban a kérés nélkül, célzásra és a harmadikban a kérés nélkül adók szerepeltek.

Ennek az aprólékos munkának az eredményeképpen kiderítette, hogy Eszlári működésével kapcsolatban 14 személytől kért és kapott, 78 személytől célzásra és 35 személytől kérés nélkül kapott pénzt. Összesen 127 esetben vett át különböző összegeket hivatali

működésének megszegéséért, s ezáltal 54 ezer forint jogtalan jövedelemhez jutott. Iván Lászlóné az elhalálozottak szállításával és egyéb, a temetéssel kapcsolatos intézkedések megtételével kapcsolatosan folytatta hasonló manipulációját 35 személy esetében bizonyítani is tudták a jogtalan előny elfogadását, s így Ivánné 11.000 forintot tett szert. Virsinger Mihálynéra pedig 8 hasonló esetet lehetett bizonyítani. Eszlári a vizsgálat során csak azokat a cselekményeket ismerte el, amelyekben az ügyfelek önként felkínálták a csúszópénzt. A többi a végsőkig tagadta, jóllehet a bizonyítékok egyértelműen ellene szóltak.

Eszlári Ferenc, Iván Lászlóné és Virsinger Mihályné ellen az ügyészség állami szerv önálló intézkedésre jogosult dolgozója által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés bűntettéért emelt vádat.

Tóth István

KERESZTREJTVÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
13							14			15		
	16			17		18			19			
20	21		22					23				
24		25						26				
27						28		29		30		31
32		33			34		35		36		37	
38		39										

A nyárfák közt

"A nyárfák közt ezüst habokkal az édes szellő folydogál..."
a vers folytatását és a szerzőjét a rejtvényábrában rejtettük el. Ennek a beküldését kérjük 1983. július 20-ig.

VIZSZINTES: 1. Az idézet első része 13. Céltalanul járkál 14. Ausztráliai futómadár 15. Farmernadrág márka 16. New York

része 17. Francia nagyváros lakója 19. Ez pedig magyar város 20. Kihalt germán törzs 22. Kisváros az USA-Kanadai határon 23. Háziállat (első kocka kettősbetű) 24. Szovjet folyó 25. A költemény szerzője 27. A mekkai főmeccset udvarán található 28. Atmoszféra rövidítve 29. Kripton vegyjele 30. Indulatszó 31. Igen csúfak 34. Kettősbetű 35. Előfordul 37. Megszólítás 38. Seben képződik 39. Férfinév

FÜGGŐLEGES: 2. Cérium vegyjele 3. Európai nép 4. Levegő görögül 5. Mint a vízsz. 29. 6. Kettévágó 7. Érti a szakmája osínját-bínját 8. Visszafelé élezed! 9. Ismert márkajel 10. Kurosvium vegyjele 11. Hiteget 12. Ázsiai ország 13. Az idézet második része 18. Örömteli felkiáltás 19. Kis folyó 21. Régi vízijármű 22. Író (László) "Alázatosan jelentem" 23. Szalay Tibor (l.k. 2 b.) 25. Zongoraművész (Jenő) 26. Helység Las Vegas mellett 31. Tetejére 32. Nitrogén, hidrogén és jód vegyjele 33. Pihanésüket szolgálja 34. Házi-mozi 36. Névelő 37. Személynév-más 39. Nép Európában.

(Szatmáry Sándor)

Áprilisi számunk helyes megfejtése:

"Légyen majális minden napodon, ó ember hittel én ezt dalolom."

Májusi óda

Könyvtalványt nyertek:

Szabó István (Aszód)

Bóna János (Bercel)